Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Een verrassende uitslag

N.V.P. C.O.P. en UN-PO-CO in nieuw bestuurscollege

★ ZIE OOK PAGINA 6 ★

J. M. G. EVERTSZ

A. P. LOEWENTHAL

Teleurgestelde D.P. verlaat de zaal; K.V.P. blijft

Reeds dagenlang werd met belangstelling de eerste vergadering van de nieuwe eilandsraad tegemoet gezien en de publieke belangstelling voor de vergadering gisteravond was dan ook uitermate groot.

Voor het gebouw der Staten hadden zich vele tientallen verzameld voor wie er geen plaats meer was op de publieke tribune.

Na de opening door de voorzitter werd overgegaan tot punt 1 van de agenda, de binnengekomen stukken, welke geen moeilijkheden opleverden.

De ingekomen stukken omvatten de volgende punten:

a. Beroepschrift A. R. Hinkel inzake intrekking van zijn huurautovergunning.
b. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curaçao (A.B. 1957 nr 28).
c. Ontwerp-raadsbesluit tot verlening van een voorschot ter financiëring van de uitbreiding van de outillage voor de praktische vakopleiding te Brakkeput.
d. Ontwerp-raadsbesluit tot verlenging van een voorschot aan de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs voor de bouw van een kleuterschool te Salinja.
e. Ontwerp-raadsbesluit tot verlening van een voorschot aan de Stichting St. Thomascollege t.b.v. de bouw en inrichting van „Huize San Fernando" te Soto.
f. Voorstel plaats Centraal Bestuurskantoor.

Daarna kwam het belangrijkste punt: de verkiezing van de gedeputeerden. Het stembureau werd samengesteld uit de heren Martinez, Cathalina en Leito. Nadat de stembiljetten uitgedeeld waren en ingevuld, wees de voorzitter der raad er op, dat het stembureau zich eerst moest vergewissen of het aantal stembriefjes klopte met het aantal aanwezige eilandsraadleden. De voorzitter van het bureau moest verder de namen voorlezen, waarna de andere leden van het bureau de briefjes zouden tellen.

H. G. M. PIETERS KWIERS

De spanning in de zaal werd ten top gedreven door het feit, dat het voorlezen van de namen zo zacht geschiedde, dat niemand van het publiek of de pers in staat was om de stemmen te turven en pas toen de voorzitter de uitslag bekend maakte, was het duidelijk, dat er een verrassing — voor zover een verrassing mogelijk is — geschied was. De uitslag luidde immers:

O. R. A. Beaujon ...... 10 stemmen
R. Rosario .... 11 stemmen

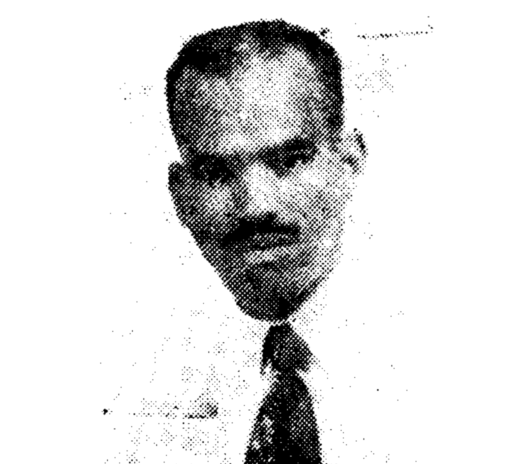
waarmede de heer Rosario, lid van de Democratische fraktie tot op dat ogenblik en gewezen fraktieleider van diezelfde partij, tot gedeputeerde gekozen was.

De heer Rozendaal verklaarde namens zijn fraktie „onder de gegeven omstandigheden niet meer aan de stemmingen te kunnen deelnemen".

Desgevraagd verklaarde de heer Rozendaal, dat deze beslissing niet inhoudt, dat men in de toekomst niet meer zal deelnemen aan de vergaderingen van de eilandsraad. Hieromtrent had men nog geen beslissing genomen.

Alle leden der fraktie, uitgezonderd de heer R. Rosario, verlieten daarop de zaal, ook de vertegenwoordiger van de partijpers, „La Prensa", terwijl er op de publieke tribune enige deining ontstond als instemming met deze handelwijze van de Democratische Partij. De gezaghebber wist dit echter met enkele woorden tot bedaren te brengen. Toen de fraktie van de trappen van het gebouw der Staten afdaalde, hoorde men enig applaus.

Door het vertrek van de heer Martinez moest het aantal leden van het stembureau aangevuld worden — met dank aan de heer Martinez voor zijn bewezen diensten — en werd de heer v.d. Hoeven er aan toegevoegd.

J. R. B. ROSARIO

Eenzaam bleef de heer Rosario zitten in de banken van de Democratische fraktie, terwijl even later gedeputeerde Evertsz plaats neemt aan deze zijde van de zaal.

Nadat de stemming bekend geworden was, werden er pamfletten uitgereikt, waaruit bleek, dat er een nieuwe partij was opgericht. (Voor verdere mededelingen verwijzen wij u naar elders in dit nummer.)

Bij de tweede stemming was het aantal aanwezige leden verminderd tot 13, de K.V.P. was gebleven. Als tweede gedeputeerde werd gekozen de heer H. G. M. Pieters Kwiers (N.V.P.) met 11 stemmen, terwijl 2 raadsleden blanco gestemd hadden.

Bij de derde stemming werd de heer J. M. G. Evertsz (N.V.P.) gekozen met 11 stemmen, terwijl er 2 blanco stemmen waren.

(Vervolg op pag. 6)

Voorspel van „Koffiekamer-politiek"

(Van onze politieke medewerker)

Ondanks het feit dat de stad gonsde van geruchten hebben wellicht weinigen verwacht dat de eilandsraadsvergadering van gisteravond zulk een verloop zou hebben. De spanning is er tot op het laatste moment in gebleven. Jammer is het dat de fraktie der Democratische Partij, nadat de uitslag van de eerste stemming bekend was geworden, de zaal verliet. En staatsrechtelijke onjuist! De wet bepaalt nu eenmaal dat het College van Gedeputeerden door de Eilandsraad wordt gekozen!

Dit weglopen had veel weg van kinderen die boos zijn omdat zij hun zin niet krijgen. Het is te hopen echter dat dit geen inleiding is tot een koffiekamerpolitiek zoals deze enkele jaren geleden door de oppositie in de Staten werd gevoerd, doch slechts een eenmalige uiting van begrijpelijke teleurstelling.

Want een l o y a l e oppositie heeft haar grote nut en k a n als geweten fungeren voor degenen die aan het bewind zijn.

Dan achten wij de houding van de K.V.P.-fraktie juister, die, toen zij na de eerste stemming zag dat D.P.-K.V.P.-candidaten het niet zouden halen blanco stemde, doch blééf.

Uit achtergelaten instructiebriefjes die aan de D.P.- en K.V.P.-fraktieleden vóór de stemming waren uitgedeeld bleek dat men zich van die zijde het Bestuurscollege als volgt had voorgesteld: O. R. A. Beaujon, E. J. Morkos, F. J. Pijpers, J. L. Martina en S. G. M. Rozendal.

Het is jammer dat de K.V.P. bij het besluit „smalle D.P.-K.V.P.-basis" is gebleven. Zij heeft hiermede haar „sleutel" gebroken. Doch de fout is niet geheel onherstelbaar!

Het is te hopen dat de coalitie N.V.P.-C.O.P.-C.V.U. goed en nuttig werk zal doen in de komende bestuursperiode.

En dat zij zich zal laten leiden door het algemeen belang. Vooral ook dat zij zich, gedaan onrecht bij benoemingen zoveel mogelijk herstellende, niet zal laten verleiden tot vergeldingsmaatregelen.

Met spanning zien wij de nieuwe bestuursperiode tegemoet

PH. J. EVERTSZ

Consternatie

Onmiddellijk nadat de eerste uitslag van de stemming voor de verkiezing van het Bestuurscollege was bekendgemaakt en hieruit bleek, dat de heer Rafael Rosario zich aan de zijde van de N.V.P.-C.O.P. had geschaard, ontstond er grote consternatie op de publieke tribune, die gisteravond tot de laatste plaats toe bezet was. Kreten van vreugde gingen gepaard aan uitroepen van afkeer. D.P.-aanhangers volgden het voorbeeld van de D.P.-fractie in de Raad en verlieten de zaal.

Sympathisanten van de N.V.P. deelden het voor hun heugelijke nieuws mede aan anderen, die in spanning buiten wachtten en in de zaal geen plaats meer hadden gevonden. Het was een uitslag, die het gemoed tot twee uitersten had weten te brengen.

Na de vergadering had het publiek zich gegroepeerd rond de hoge trap, die toegang gaf tot de vergaderzaal. Het publiek bestond voor het grootste deel uit N.V.P.-aanhangers, die de heer Rafaël Rosario, begeleid door zijn broer Guillermo, op uitbundige wijze toejuichten. De D.P.-ers, die zich onder het publiek bevonden, joelden.

De politie had voorbereidingen getroffen, waardoor wanordelijkheden uitbleven.

Nog lang bleef men in de buurt van de vergaderzaal en rond het Wilhelminaplein napraten over deze kwestie, die de politieke richting van Curaçao in een voor velen niet-verwachte richting heeft gestuwd.

Een Nieuwe Partij

(Van onze politieke medewerker)

Gisteren is de bekendmaking geschied van de oprichting op 1 juli j.l. van de Union Popular Corsouw (Curaçaose Volks Unie), die zich van de Democratische Partij heeft afgesplitst.

Dat deze scheiding vroeg of laat zou komen, was wel te verwachten. Wij herinneren ons dat in de verkiezingsstrijd van 1945. Dr. W. J. Goslinga een artikel schreef getiteld „Rosario, wat doe je in de kou?" waarin hij voorspelde dat dit samengaan van een kleine groep, die zich ten doel stelde de politieke macht in handen te krijgen en de grote „volksgroep" die zij als „stemvee" wenste te gebruiken, niet duurzaam zou zijn. Men heeft de schrijver toen beschuldigd „rassentegenstellingen aan te wakkeren".

Thans is de voorspelling uitgekomen. Degenen die zich hebben afgescheiden zijn thans tot het inzicht gekomen dat zij en mèt hen het eenvoudige volk werden gebruikt en zoet gehouden met „brood en spelen", die betrokkenen niet eens uit hun eigen zak betaalden, doch dat men hun werkelijke invloed in bestuur en regering niet wenste toe te kennen.

Volgens de Hr. Rosario: Geen verraad gepleegd

De Hr. Rosario verklaarde ons na de zitting nog het volgende: De nieuwe partij, de Curaçaose Volks Partij, -UN PO CO- zal steeds opkomen voor het belang van het Curaçaose volk en in het biezonder voor de lagere klassen. Spoedig zal men het programma bekend maken en de goedkeuring voor de statuten zal zo spoedig mogelijk worden aangevraagd. Hij wees de betiteling „verraad" van de hand met verwijzing naar het feit dat in het verleden de Hr. J. Irausquin zich afgescheiden had van de A.V.P. en toen de P.P.A. opgericht had. Het enige verschil tussen het ontstaan van die partij en de onze lag volgens de Hr. Rosario bij het feit dat de P.P.A. direct in de oppositie ging, terwijl de partij UN PO CO direct aan het bestuur zal gaan deelnemen.

Heel België leefde mee met het huwelijk van prins Albert en prinses Paola. Op de foto's ziet u de ondertekening van het huwelijksregister door de prinses en het ogenblik, dat het prinselijk paar zich van de zetels verheft. Voor een volledig verslag der plechtigheden verwijzen

Hechte samenwerking tussen N. V. P. en UN - PO - CO

In TODAY van hedenmorgen lazen wij dat volgens een verklaring van de zijde van de nieuwe Partij UN-PO-CO deze besloten had na een diepgaande studie van de politieke situatie op ons eilanden na overleg met de leidende figuren van de N.V.P. met deze partij samen te werken. Beide partijen behouden hun onafhankelijkheid maar in een hechte samenwerking met elkaar zullen zij werken aan de vooruitgang van Curaçao op de eerste plaats en van de gehele Antillen.

Afrikaans - Aziatische Landen wijzen op verslechtering der toestand in ALGERIJE

De Afrikaans-Aziatische landen bij de Verenigde Naties zullen aanstaande vrijdag aan de voorzitter van de veiligheidsraad een brief zenden waarin zij zijn aandacht zullen vestigen op de verergering van de situatie in Algerije. In deze brief zal **niet** om een bijeenkomst van de veiligheidsraad worden verzocht. De brief zal ondertekend zijn door de hoofden der delegaties van 21 landen. De Afrikaans-Aziatische groep telt 29 landen.

De regering heeft gisteren bepaald dat alle Argentijnse banken tot 23 juli a.s. dinsdag en donderdags gesloten zullen blijven om de achterstand van het kantoorwerk te kunnen inhalen.

Bovendien zullen de banken te Buenos Aires en Rosario op woensdag 8 juli, de vooravond van de onafhankelijkheidsdag, gesloten zijn

Bestuur van UN PO CO

Het bestuur van de Partij UN PO-CO is als volgt samengesteld:

Guillermo Rosario president, Ruben Rodriguez vice-president, Frits Santo sekretaris, Emilio Pieternella penningmeester, Hector Ortensia, Eric de Palm, Hector de Jesus, Angel Reina en Manuel Acosta als commissarissen.

Het embleem der partij is een kaktus met de woorden UN PO CO EN PIPA (dit laatste zijn de afkortingen van de woorden: Prosperidad, Igualdad, Proteccion en Armonia).

UN POCO binnenkort vertegenwoordigd in de Staten?

In het partijblad van Un Poco lazen wij het volgende:

„UN POCO is de enige partij op de Antillen, die met een vertegenwoordiger uitkomt in de Eilandsraad en in het Bestuurscollege en spoedig zal er ook een vertegenwoordiger zijn in de Staten. Het op, dit laatste zal spoedig het geval zijn, heel spoedig."

MIN. LAMPE IN NEDERLAND:

In komende jaren veel strubbelingen te verwachten voor nieuw Bestuurscollege

De gevolmachtigde Minister van de Ned. Antillen in Nederland, de Heer W. F. M. Lampe, merkte, desgevraagd op aan een redacteur van het A.N.P. door het gebeurde in de Curaçaose Eilandsraad in de komende jaren vele strubbelingen te verwachten. De eilanden hebben nl. een grote mate van financiele Autonomie, doch kunnen moeilijk werken zonder financiele steun van de Landsregering. Wanneer het nu economische projecten van de eilandsraad zou betreffen, die niet in de lijn liggen van de door de Landsoverheid gevolgde politiek, kan het licht gebeuren, dat de landsregering weigert, daaraan haar financiele en morele medewerking te verlenen, met als gevolg een mogelijke stremming in de Economische verheffing van het betrokken gebied.

Amsterdamse Beurs

In zeer kalme markt, waarbij internationale fondsen nauwelijks op de voorgrond traden en koersfluctuaties zeer beperkt waren, traden binnenlandse industriefondsen het meest op de voorgrond.

Hierin heerste een vaste stemming en lichte vraag was al voldoende om koersen omhoog te brengen b.v. Heineken Erdal en Bataafse Aannemingsmaatschappij. Scheepvaart was ongeanimeerd maar goed prijshoudend voor KNSM. Cultures lagen lichtelijk verdeeld maar Deli certificatie waren aan de vaste kant. Nederlandse Staatsfondsen onveranderd. Markt sloot ongeanimeerd zonder veranderingen van betekenis.

Kon Olie 155.10
Unilever 584 1 2
Philips 644 5 8
Philips Pref 244 3 4
A K U 364 1 2
Scheepsvaart Unie 130
K N S M 155
K P M 40
Ned Handelmij 235
Nat Handelsbank 148
H V A 151 3 8
Amsterdam Rubber 92 1 4
Deli Mij 176.25
3% Nederl '47 92 15 16
H A L 156 1 2
Walvisvaart 110

Amsterdamsche Bank 312
H B U Cert 239 1 2
Billiton 2e 260
Overz Gas 265
Borsumij 65
Lindeteves 134 3 4
Rotterd Bank 270
Curaçaose H Mij 173 1 4
W. M. Muller 310
K L M 125
Hoogovens 540
Nievelt Goudriaan 123 1 4
Excelsior 116
Ant Brouwerij 221 3 4
Rott Lloyd niet genoteerd
Stokvis 169

Lening Ned Ant 101 1 16
Bank Ned gem 4 1/2% '58 59 99 7 8
Bank Ned gem 6% 1957 112
Bank Ned gem 5 1 4% 1958 104 3 4
4 1 4% Nederl 1959 97 15 16

ANP-CBS-Beursindices 8 7:

Intern Concerns	425.87
Industrie	214.95
Scheepvaart	150.83
Banken	173.47
Indon Fondsen	125 79
Algemeen	294.04

New Yorkse Beurs

Na een week van flinke prijsstijgingen trad gistermorgen op de New Yorkse Effektenbeurs enige reaktie in. Er bleef echter voor enkele speciale fondsen goede belangstelling bestaan en ook spoorwegen waren zeer goed gevraagd. In de namiddag kromp de handel in en toonden de meeste fondsen fraktionele koersdalingen. Tegen het slot werd de stemming echter opnieuw vaster en de markt sloot zeer prijshoudend met koersstijgingen tot ongeveer een punt. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1243, waarvan hoger 529, lager 493 en onveranderd 221. De aandelen-omzet bedroeg 3.840.000 en de obligatie-omzet 5,5 miljoen dollar.

De koersen waren:

American Tel. and Tel.	82 1 4
Anaconda Copper	63
Bethlehem Steel	53 1 4
Dupont de Nemours	256
General Electric	81 7 8
General Motors	58 3 4
International Tel. and Tel.	39 5 8
Royal Dutch	41 3 4
Shell Oil	79 1 2
Standard Oil of New Jersey	50 5 8
U.S. Steel	104 3 8
Canadian Pacific	30 1 2
International Nickel	101
Royal Dutch American Shares	68 1 4 (bieden)
K.L.M.	33 5 8
Aluminium Co.	108
DOW Jones	663.21

GROETENPROGRAMMA

Om 17.30 en om 18.00 uur hedenavond zal Radio-Hoyer zijn traditionele groetenprogramma uitzenden, dat opgenomen werd in Nederland.

De eerste groeten komen uit Sittard en daar spreken van de R.K. School voor Maatschappelijk Werk: Meagles Lasten en Yacintha Ranis. Vanuit Arnhem op de Rijkskweekscholen brengen Marijke Meijer en Paul van Rooyen hun groeten over.

Groeit belangstelling voor kleine wagen?

De Simca-automobile, een produkt van Franse huize, is op Curaçao al jaar en dag bekend, doch het betrof tot dusver verscheidene types in de meer ruime klasse. Simca heeft nu dezer dagen een klein type wagen op Curaçao geintroduceerd.

Men kon de elegante wagentjes gisteren officieel bewonderen tijdens een show bij de Simca-dealer, de firma Marchena Moron op Salinja.

De Franse wagen staat bekend om de stevige constructie, de soepele wendbaarheid en de vaak fraaie lijn. De kleine Simca mag gezien worden.

De Fransen hebben de wagen in verscheidene klassen uitgevoerd: men kan een standaardwagen aanschaffen, maar zo men wil zich ook een luxe tot superluxe creatie permiteren, zowel in de sector normaal-type als in de klasse van sportwagens. De tinten van de auto's zijn aangepast aan de tropische behoefte evenals dit het geval is met de aparte bekleding van de auto's, die kleurecht en afwasbaar is.

Van bevoegde zijde uit de autowereld werd ons desgevraagd meegedeeld, dat mede in verband met het parkeerprobleem en de vele smalle straatjes op het eiland de belangstelling voor het kleinere type wagen groeit.

FELIX BARBER SHOP geopend

Dezer dagen werd door de heer Felix José Alvarez een nieuwe kapperszaak geopend tegenover Recreation Park (Baraltwijk 18B). Voor deze buurt is de nieuwe shop zeker een aanwinst en het feit, dat de heer Alvarez reeds vijftien jaar in het vak zit, garandeert goede service en een coulante bediening.

Van 23 tot 31 juli zal in de Zuid-Zweedse stad Malmoe een Nederlandse week worden gehouden. Verscheidene artistieke evenementen staan op het programma. Een Nederlandse duikbootjager zal in die week een bezoek aan Malmoe brengen.

Bazuinen schallen en het orgel juicht

Ontroerende plechtigheid in eeuwen oude Sint Gudule

Vehemente geestdrift der Belgen

Prins Albert van België heeft zijn stralende bruid naar het altaar geleid. Eerst was er, ten overstaan van de burgemeester van Brussel, de heer Lucien Cooremans, de burgerlijke huwelijksvoltrekking in de Empire-zaal van het koninklijk paleis. En toen nam de luister der plechtigheden toe in een overweldigende climax. Een lange stoet van zwarte wagens werd geformeerd en na ongeveer twintig minuten kwam het bereden trompetterkorps te voorschijn. Over de stad daverden 51 saluutschoten. In de verte hoorde men het zware luiden van de klok van de Sint Gudule-kathedraal. Het grijs van de wolkenlucht leek plotseling te moeten wijken voor de prachtige praal van de uniformen. Naast de auto's trappelde de horde trotse paarden van de koninklijke garde. De manschappen in hun donkerblauwe tunieken, hun ivoorkleurige rijbroeken met hun zwarte berenmutsen met rode pluimen hielden hun lansen met de driekleurige wimpel loodrecht. Duizendvoudig weerklonk de kreet: „Vive le pair" onafgebroken langs de km lange route. Aan de boorden van de brede wegen stonden Brusselaars en de vreemdelingen vijf tot tien rijen dik. De drukte was niet overstelpend, zodat men mocht aannemen dat de meeste Brusselaars zich bij vele miljoenen aan hun T.V.-toestellen geschaard hadden.

In de eerste auto reden de bruidsmeisjes, twee nichtjes van prinses Paola. In de tweede, de open auto, zaten tussen een weelde van witte bloemen de bruid en de bruidegom, gelukkig lachend en levendig zwaaiend naar de menigte. Twaalfduizend militairen, saluerend, stram als sparren, trokken de lange rij

naar de Keizerinnenlaan, aan het eind waarvan de auto's met de koningen en koninginnen. De hoge gasten uit het buitenland en de leden van het geslacht Ruffo arriveerden daar na een kwartier. Gearmd besteeg het bruidspaar de hoge met planten versierde trappen van de kerk. Voor de poort stond een haag van marine-officieren, die het sabel presenteerden.

De kerk met haar extatische gothiek, met de verwachtingsvolle menigte van honderden genodigden bood een prachtig decor. Het orgel juichte, de bazuinen schalden, toen het bruidspaar naar het priesterkoor schreed, waar bisschoppen en andere priesters uit België de koorbanken vulden. Het altaar was overladen met bloemen. De deken van Brussel, mgr. Boone, besprenkelde het paar met wijwater, voordat het knielde. De prinses, nog steeds met de gelukkige, stralende glimlach liet zich bereidwillig door prins Albert, zorgzaam als elke bruidegom, geleiden.

Kardinaal Van Roey zette zijn mijter af en het werd doodstil in de kerk. Volgens de nieuwe huwelijksformule antwoordde prins Albert op de in het Frans gesproken woorden, waarin hem gevraagd werd, of hij uit vrije wil het huwelijk aanging: „Qui". Het klonk fier. **Zachter, maar helder was het oui van de bruid.** De kardinaal hield een toespraakje, waarin hij beider karakter en opvoeding prees.

Albert keek met lichte ontroering naar zijn gade, toen de kardinaal gewaagde van de warme gloed van de zuidelijke zon, die zij in België heeft gebracht. De prinses keek bedeesd naar de grond, toen de kardinaal haar man prees als sterk en moedig, trouw en verstandig. Er werd een telegrafische boodschap van de Heilige Vader voorgelezen. Een persoonlijk woord met zijn hartelijke gelukwensen en zijn apostolische zegen.

Daarna moest prins Albert de woorden van het huwelijksritueel nazeggen. Dezelfde woorden herhaalde ook prinses Paola. Ineens, zag men op haar gezicht een krampachtige glimlach. De woorden stokten. Er verschenen tranen in de blauwe ogen van de prinses. Het duurde maar kort en ze kee weer blij, toen zij zichzelf overwo nen had: tranen van geluk en va spanning.

Vervolgens werden de ringen g zegend. Roerloos geknield wachtt het bruidspaar, twee figuren dic bij elkaar en daarachter de lan sluier als een witte stroom over trappen van het priesterkoor. kardinaal trad weer op het paar to Hij overhandigde prins Albert d ring die deze behoedzaam over uitgestoken vinger van prinses Pa la schoof. Hem even aankijkend, g zij op haar beurt een ring aan Belgische prins. In de kerk w geen ander gerucht te horen d dat van de draaiende camera's.

De Heilige Mis, die volgde op huwelijksinzegening, was een sti le, maar niettemin werd zij opg luisterd door de stralende zang v een koor van jongens en manner dat de plechtigheid inzette met een „Immaculato conceptio" gecomponeerd door mgr. Van Nuffel. En tijdens de consecratie scheurde weer een schetterend, solemneel bazuingeschal door de stilte, dat lang bleef nagalmen onder de gewelven van de St.Gudule.

Diep ontroerd onderging prinses Paola de plechtigheden, af en toe het ietwat kinderlijke, innocente gezichtje opheffend naar het altaar soms een enkel woordje fluisterend naar haar bruidegom, die naast haar lag geknield. Diep ontroerd ook boog zij zich voorover toen mgr

De open wagen van het bruidspaar was versierd met een schat van bloemen

Boone, die de Heilige Mis opdroeg, zich omwendde om Gods Zegen over het zojuist gesloten huwelijk af te smeken.

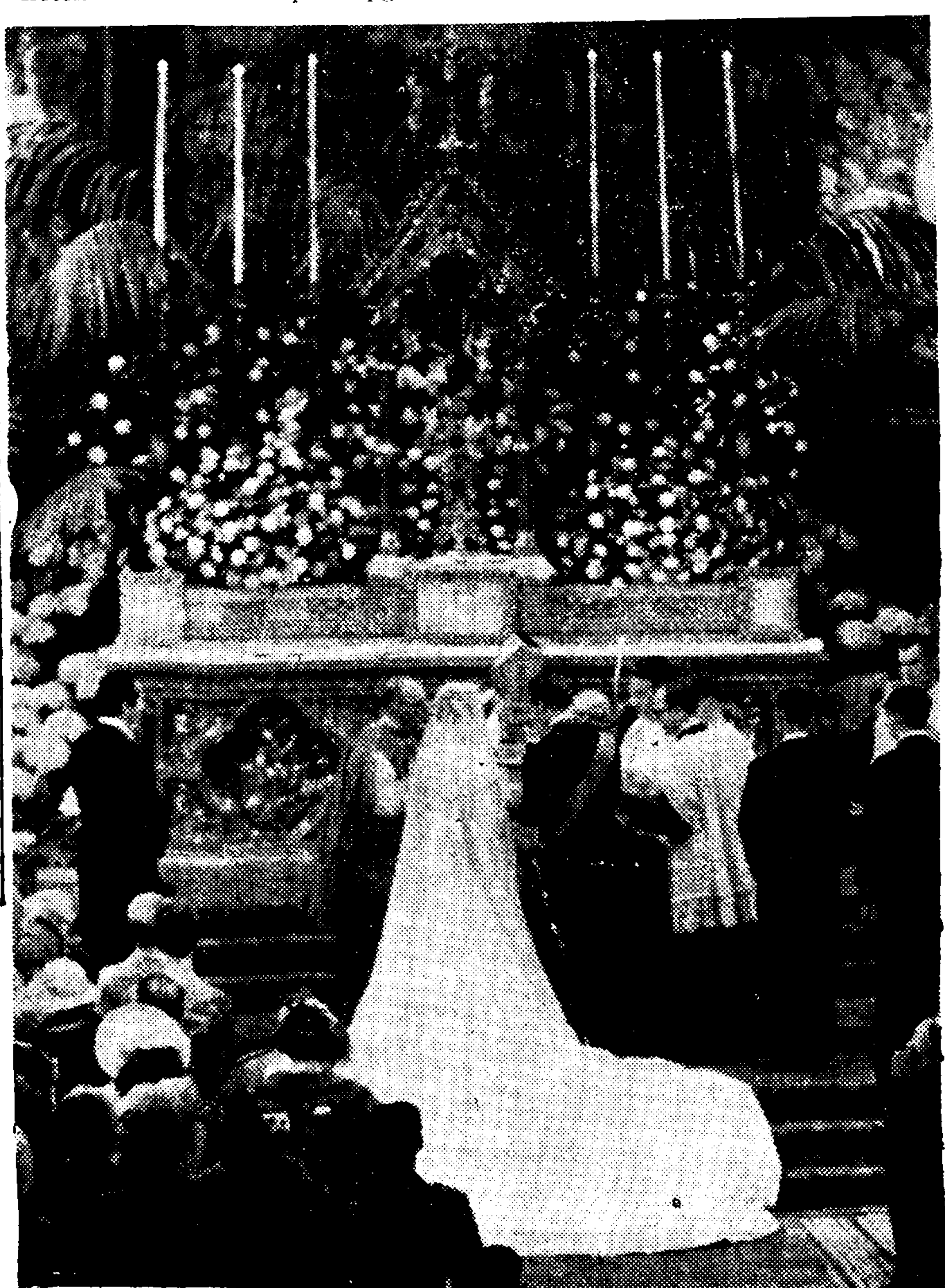
Toen de plechtigheid was afgelopen weerklonk ineens een joyeus-daverende, op het orgel gespeelde „Brabançonne" door de kerk. Allen verhieven zich van hun zetels en op dat moment zag men dan de in ontroering verstrakte gezichten van koning Boudewijn en zijn vader, koning Leopold, die stram in de houding naast elkaader stonden.

Meteen daarna trad de grijze kardinaal Van Roey op het bruidspaar toe om zijn gelukwensen aan te bieden en hij onderhield zich enkele ogenblikken met de jonggehuwden, die omgeven leken door een wolk van pril geluk. In de kerk zag men glimlachend toe op dit touchante tafereel.

Inmiddels hadden zich de vorstelijk uitgedoste suisses en de acolieten in het middenpad opgesteld en enkele ogenblikken daarna gingen zij het bruidspaar vooraf toen het zich naar de uitgang van de kerk begaf, terwijl een jubelend Alleluja-gezang boven hun hoofden zweefde.

Het moment, waarop bruid en bruidegom de trappen van de kathedraal afdaalden, zal niemand vergeten, die er getuige van was. Het geschal van orgel en bazuinmuziek werd zowat overstemd door het onbeschrijfelijke gejuich van de menigte, die zich voor de deuren van de kerk verdrong.

Prins Albert en prinses Paola namen gelukkig glimlachend plaats in een rijk met bloemen versierde auto, die stapvoets begon te rijden in de richting van het koninklijk paleis in Laeken. En de vehemente geestdrift van de Belgen hield die lange weg aan; een geestdrift die zich niet alleen ontlaadde over de hoofden van prins en prinses, maar die ook gericht was op Boudewijn en Leopold. Want heel België vierde feest met heel zijn vorstenhuis, waarvan Albert en Paola het stralende middelpunt vormden.

Een overzicht van de inzegening van het huwelijk van prins Albert en prinses Paola op het priesterkoor van de St. Gudule

Uitbundige feestelijkheid in Brussel

Saluutschoten weerklonken over BELGISCH hoofdstad

Prinses Paola sprak met helder stem en stralende glimlach

Brussel was 2 juli ongetwijfeld de feestelijkste stad in Europa. En al de uitbundige feestelijkheid, die duizenden en duizenden Belgen maar konden opbrengen, concentreerde zich dus rond het huwelijk van Z.K.H prins Albert van België en prinses Paola Ruffo di Calabria, dat, met de overdrijving sommige ijverige publicisten eigen, wel „het huwelijk van het jaar" is genoemd. Maar hoe dit zij, een ongekend joyeus en solemneel gebeuren is het zonder twijfel geworden in de Belgische hoofdstad. De plechtigheden vingen dus aan in het koninklijk paleis, en met name in de statige Empire-zaal daarvan, die uit de achttiende eeuw dateert en die een bijzonder statig en indrukwekkend — door witte en en gouden, rijk met spiegels bezette muren bepaald — decor vormde. Klokslag tien uur betrad in een intense stilte het bruidspaar deze zaal. En het leed geen twijfel of aller aandacht concentreerde zich op de frêle gestalte van de bruid, prinses Paola, gehuld in een oogverblindend schoon bruidstoilet. Deze bruidsjapon, vervaardigd in de ateliers van de 72-jarige Napolitaanse couturière Concettina Buonanno, was van wit satijn, knooploos en met een nauwe hals. De vijf meter lange sleep werd gedragen door twee nichtjes van de prinses en door het dochtertje van koning Leopold en prinses Liliane. Van een ragfijne, magnifieke schoonheid was de sluier van Brusselse kant, die zich welfde over het hoofd van de bruid en die overdekt was met kleurige oranjebloesem.

De bruid trok, zo zeiden wij, aller aandacht toen zij aan de zijde van prins Albert, gekleed in het gala-uniform van kapitein-luitenant ter zee, de Empirezaal betrad, en toen dus het bruidspaar, omgeven door alle Belgische rijksgenoten op de daarvoor bestemde zetels plaats nam. Vlak achter bruid en bruidegom waren koning Boudewijn, koning Leopold en koningin-moeder Elisabeth gezeten.

Een beslissend ogenblik brak aan toen burgemeester Lucien Cooremans zich in zijn rijkversierde en met talrijke decoraties bezaaide uniform verhief en de huwelijksacte voorlas, eerst in het Frans, vervolgens in het Vlaams. Prinses Paola keek glimlachend op, als haar naam werd genoemd. In die huwelijksacte werden de voornaamste ridderorders van prins Albert opgesomd, voorwaar een indrukwekkende lijst.

Burgemeester Cooremans werd o.m. geassisteerd door de vrouwelijke schepen voor de burgerlijke stand, mej. Vandenheuvel, gehuld in een lang zwart gewaad en met een hoofddeksel op het hoofd dat het midden hield tussen een steek en een baret, en door de heer De Rons, schepen van financiën.

Iedereen in de zaal was duidelijk diep geroerd toen prinses Paola Ruffo di Calabria op de beslissende vraag van burgemeester Lucien Cooremans met een stralende lach en met heldere stem een vastberaden „oui" uitsprak.

Vervolgens hield de burgemeester, afwisselend in het Frans en in het Vlaams, een bijzonder bloemrijke toespraak o.m. zeggend dat „gans de Belgische bevolking trots en fier is, dat het huwelijk op Belgisch grondgebied kan plaats vinden". En hij verstoutte zich zelfs een hooggestemde persoonsbeschrijving van de bruid te geven, die hij — zeer zeker niet ten onrechte — „une sorte de tendresse" toeschreef.

Tot prins Albert richtte hij zich dus in het Nederlands en hij constateerde dat „vandaag alle landgenoten zich in uw groot geluk verenigen". Het tekenen van de trouwacte nam daarna vele minuten in beslag. De bruid voerde inmiddels een fluisterende conversatie met prins Albert en koningin-moeder Elisabeth.

Na deze plechtigheid daverden 51 saluutschoten over Brussel ten teken dat het bruidspaar en het gevolg het paleis hadden verlaten op weg naar de St. Gudule voor de kerkelijke inzegening van het huwelijk. De hele zeven km. lange weg, die de stoet nam, was afgezet stram in de houding staande militairen van alle onderdelen van het leger en het gejuich van de samengestroomde menigte was waarlijk niet van de lucht.

De officiële stoet bestond uit een twintig auto's. In de eerste wagen zat het bruidspaar. Daarna volgden koning Boudewijn en zijn grootmoeder, koningin-moeder Elisabeth. In de derde wagen zaten koning Leopold en prinses Luisa, moeder van de bruid. Daarna volgden ex-koning Umberto van Italië en prinses Liliane, echtgenote van koning Leopold.

Tot de dag voor het huwelijk was het nog onzeker, of prinses Liliane tijdig van een griepaanval zou zijn hersteld om de gebeurtenissen bij te wonen. Verder in de stoet merkte men nog op prins Jan en prinses Joséphine Charlotte van Luxemburg, ex-koningin Marie-Josée van Italië, prins Axel van Denemarken, prins Carl-Bernadotte van Zweden, prins Alexander en prinses Maria Pia van Joegoslavië.

Overal waar de open auto met prinses Paola en prins Albert passeerde, steeg een geestdriftig gejuich op. De prinses wuifde naar de menigte, alsof zij haar hele leven nooit anders had gedaan. Prins Albert, die op het paleis al met grote ernst zijn ja-woord had uitgesproken, zat ook nu stil, maar met kennelijke trots aan haar zijde. Een groot deel van de menigte had al voor de dag en dauw zijn plaats langs de route betrokken. Al zeer vroeg in de ochtend was het verkeer uit de binnenstad geweerd en tussen acht en twee uur was er een verbod van kracht om met hefschroefvliegtuigen boven de stad te vliegen, kennelijk om te voorkomen dat fotografen op die manier het ceremonieel zouden verstoren. Zo was er niets wat de aandacht van de menigte kon afleiden van de stralende bruid. Haar golden dan ook de meeste toejuichingen. Bij de St. Gudule stonden twee detachementen van de Belgische zeemacht, het wapen van prins Albert dus, met hun vaandels opgesteld. En van het voorplein tot boven aan de trappen van de kerk vormden marine-officieren met getrokken degen een indrukwekkende erehaag.

Op bovenstaande foto ziet U prinses Paola in gezelschap van koning Leopold III, haar schoonvader

Hoe hartelijk was niet het welkom dat aan de prinses gebracht werd bij haar aankomst op vliegveld Melsbroek bij Brussel, toen de prinses enkele dagen voor het huwelijk aldaar aankwam. V.l.n.r. prinses Paola, haar bror en prns Albert.

Vergadering Permanente Navo - Raad

Absolute eenheid een een stemmigheid dan in Westerse zijde

De permanente NAVO-raad heeft maandag het Italiaans-Belgische verzoek om een bijeenkomst van de NAVO-ministerraad voor de hervatting der Geneefse minister-conferentie verworpen.

Een woordvoerder deelde na een vergadering van twee-en-een-half uur mee, dat er „absolute eenheid van zienswijze onder de NAVO-leden" bestaat. De gehele toestand is besproken en er bestond kennelijk geen behoefte aan een bijeenkomst van de ministerraad, omdat er geen onenigheid aan Westelijke zijde bestaat.

De bereidheid van het Westen om Italie te laten deelnemen aan vooroverleg in Geneve zou hebben bijgedragen aan de „eenstemmigheid" van maandag.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Twee jaren gingen zo voorbij en ik leerde Parijs al aardig goed kennen; want ik mocht met vader Acquin vaak mee naar de markt, naar de bloemenstalletjes en andere bekende punten. Zo kreeg ik een idee van een grote wereldstad.

Toen de tijd van de violieren voorbij was, werden er op dezelfde grond margrieten geteeld en fuchsia's. Deze planten moesten verkocht worden in Augustus.

„Het zal dit jaar goed geld opbrengen," zei vader Acquin tot zijn jongens. De planten stonden er prachtig bij en zouden op de juiste tijd bloeien. Er was hard gewerkt om zo ver te komen en er was haast geen rust genomen. Om ons voor dat harde tobben te belonen zou vader Acquin op de eerste Zondag van Augustus met ons op bezoek gaan bij een vriend, een tuinder net als hij. Die woonde in Arcueil. Cappi mocht ook mee.

's Middags om vier uur werd de boel op slot gegooid. We zouden om ongeveer vijf uur in Arcueil kunnen zijn en pas na de maaltijd naar huis terugkeren.

„Allemaal opstappen! Vooruit, Cappi!" klonk het blijde bevel van vader Acquin.

Ik gaf Liesje een hand en gezamenlijk gingen we op weg, terwijl Cappi blaffend om ons heen sprong. Voor Cappi was het ook feest, want die verveelde zich op de kwekerij, omdat ik geen tijd had om me met hem te bemoeien.

De wandeling leek ons maar kort en ook de tijd van het bezoek vloog voorbij. Ik herinner me nog, dat tegen het einde van de maaltijd een van ons opmerkte, dat de lucht betrok. Uit het westen kwamen donkere wolken opzetten en omdat we de maaltijd in de open lucht gehouden hadden onder een grote kastanjeboom, konden we gemakkelijk constateren, dat er onweer op komst was. Vooral vader Acquin was daar niet gerust over.

„Kinderen, we moeten gauw naar de kwekerij terug!"

„Nu al?" riepen we allemaal.

„Als het gaat waaien, slaan de broeiramen kapot! Gauw naar huis!"

Daar was niets tegen in te brengen. We wisten wel, dat de broeiramen voor elke kweker een kapitaal kosten. Als alle ruiten braken, zou dat een ramp betekenen!

„Ik ga vast vooruit," zei de vader, „Ben en Alex gaan jullie met mij mee. Wij lopen harder. Dan moet Remi maar achteraankomen met Stéfanie en Liesje."

Ze zetten er een flinke pas in. Wij moesten wel langzamer lopen om Liesje. Er viel niets meer te lachen of te huppelen en te springen.

Het onweer kwam snel aanrollen; het waaien was al begonnen en stofwolken dwarrelden en draaiden om ons heen. Als je daar middenin zat, moest je met je rug tegen de wind in gaan staan en je handen voor je ogen houden. In de verte rommelde de donder en dat geroffel kwam naar ons toe, soms afgewisseld door ratelend gekaetter. De meeste kinderen zijn bang voor onweer, wij ook. We namen Liesje tussen ons in en trokken haar mee, maar ze had moeite om ons bij te houden en we liepen veel langzamer dan we gewild hadden. Zouden we nog thuis zijn, voor het onweer boven ons hoofd losbarstte? Zouden vader en de jongens op tijd aan de kwekerij zijn?

Stéfanie, Liesje en ik liepen alleen maar hard uit angst, dat we doornat zouden worden; de anderen moesten zo gauw mogelijk thuis alle ramen sluiten, want die stonden nog open, toen we van huis gingen. Als de wind daar vat op kreeg, sloeg alles kapot!

De dondersiagen vielen steeds korter na elkaar en de hemel was zo dik en zwartbewolkt, dat je zou denken, dat de nacht al begon. We verwachtten ieder ogenblik, dat de regen over ons zou neerplenzen. Was het maar regen geweest! Plotseling vielen er hagelstenen; eerst maar enkele; toen ineens, kwam er een lawine, een stortvloed van hagel op ons neer! We moesten er voor schuilen onder een poort. Het was zo'n verschrikkelijke hagelbui, als men zich bijna niet kan voorstellen: net of er duizenden bakken witte knikkers allemaal tegelijk, uit de lucht werden neergegooid. Op de grond lag al gauw een dik, wit dek van korrels, sommige zo groot als een klein duivenei.

't Was Augustus, maar 't was of we midden in de winter zaten. En de hagelstenen veroorzaakten een oorverdovend geraas bij het neerkomen op huizen en schuren en op broeikassen. Daar tussendoor hoorde je ruiten rinkelen en met de hagel, die van de daken gleed, kwamen kapotte pannen mee en kalkbrokken en kapotte leien; ja, vooral veel leien, die hier vaak voor dakbedekking gebruikt werden.

„O, verschrikkelijk! onze broeiramen!" riep Stéfanie.

Ja, daar dacht ik ook geregeld aan.

„Misschien is je vader nog wel op tijd gekomen."

„Al waren ze thuis vóór de hagel viel, dan hadden ze toch geen tijd genoeg om al de ramen te sluiten en ze met de matten af te dekken. Alles is verloren!"

„Ik heb horen zeggen, dat hagelbuien maar op enkele plaatsen vallen."

„Wij zijn veel te dicht bij huis! De bui is daar ook vast gevallen! Als het in onze tuin even erg hagelde als hier, dan is vader straatarm. Hij rekende zo vast op de verkoop, want hij had dat geld zo nodig!"

Ze hadden me weleens verteld, dat honderd ramen tussen de vijftienhonderd en achttienhonderd francs kostten, en ik begreep direct, hoe erg dat voor ons wezen zou, als de hagel onze vijf- à zeshonderd ramen vernield had. Daarbij zou nog de schade komen aan de kassen en de planten.

Ik durfde niets aan Stéfanie te vragen; die stond even troosteloos te kijken als mensen, die hun huis zien afbranden.

De stortbui duurde maar een minuut of zes en hield even plotseling op, als hij begonnen was. We konden onder de poort vandaan. Onze voeten zakten tot over de enkels in de dikke laag witte korrels. Liesje kon daar met haar linnen zomerschoentjes niet in lopen. Daarom zette ik haar op mijn schouders. Zij huilde.

Toen we thuiskwamen, holden we meteen de tuin in. Verschrikkelijk! Wat zag alles eruit! Alles was kapot, stukgeslagen: ramen, bloemen, stukken glas, hagelstenen, de hele boel lag door elkaar. Van die mooie tuin van 's middags was nu niets meer over dan een ruïne.

Waar zat vader toch? We zagen hem nergens. Helemaal achter op de kwekerij in de grote serre vonden we hem. Van de grote serre was niet één ruit heel.

Hij zat in elkaar gedoken op een krukje midden tussen de rommel. Alex en Ben stonden stil naast hem.

„Och, arme kinderen!" riep hij, toen we bij hem kwamen; „och, mijn arme kinderen!" Hij sloot Liesje in zijn armen en begon te huilen en zei verder niets. Wat moest hij ook zeggen? Het was een ramp, erg om aan te zien, maar nog erger in zijn gevolgen. Stéfanie en de jongens vertelden me 's avonds waarom vader zo moedeloos was.

Tien jaar geleden had vader de grond gekocht en er zelf een huis op laten zetten. De vorige eigenaar had hem ook geld geleend om er een kwekerij op te beginnen. Dat geld moest in vijftien jaarlijkse termijnen worden terugbetaald. Als vader Acquin een keer over tijd zou zijn met zijn aflossing, dan kreeg de schuldeiser het recht om de grond en het huis en alles wat op de grond was gezet, terug te vorderen. Tot nu toe had vader Acquin ieder jaar de verschuldigde aflossing betaald en precies op tijd.

Als de betaling dit jaar niet op de daarvoor gestelde dag gedaan kon worden, zou vader Acquin niet alleen zijn bezittingen verliezen, maar ook de reeds gedane aflossingen. Het schijnt, dat de schuldeiser er op gerekend had, dat zich die moeilijkheid in de loop van vijftien jaren weleens zou voordoen en hij zichzelf zo zou kunnen bevoordelen.

Die ongeluksdag was nu gekomen door de hagelschade. En wat zou er dan gaan gebeuren?

Op de morgen na de dag waarop betaald moest worden, kwam er op de kwekerij een mijnheer, die er niet vriendelijk uitzag en die ons een gezegeld papier uitreikte, waarop hij enkele woorden invulde. Dat was een deurwaarder. En na die morgen kwam hij nog zo vaak, dat hij onze namen al kende.

„Goedemorgen, Remi," zei hij dan, „dag, Alex; gaat het goed, juffrouw Stéfanie?"

Dan gaf hij ons lachend zijn gezegeld papier over, net of we vrienden waren.

„Tot ziens, kinderen!"

Loop naar de maan! dachten wij dan.

Vader Acquin bleef niet meer thuis, maar liep de hele stad af. Waar hij heen moest? Daar zei hij nooit iets over. Ik dacht, dat hij zakenmensen bezocht om misschien hun hulp te vragen en steun; misschien moest hij naar het gerecht.

De uitslag liet deze keer langer op zich wachten dan bij Vitalis het geval was, toen hij een proces had.

Er ging een deel van de winter voorbij zonder dat we iets hoorden. De serre en de glasramen hadden we niet laten repareren, omdat er geen geld voor was. Daarom hielden we de groentetuin bij en de planten, die buiten groeiden. Dat zou niet veel opbrengen, maar toch altijd wel iets en daarbij hadden we werk.

Op een avond kwam Acquin nog neerslachtiger thuis dan anders.

„Kinderen, 't is afgelopen!"

Ik wou de kamer uitgaan, omdat ik meende, dat het een ernstig geval betrof, en omdat hij „kinderen" zei. Maar hij wenkte, dat ik blijven moest.

„Ik ga jullie verlaten!"

Hier volgde een algemeen roepen en klagen. Liesje vloog vader om de hals.

„Maar jullie begrijpen toch wel, dat ik niet vrijwillig van zulke lieve, goede kinderen heenga?" Hij drukte Liesje tegen zich aan.

„Ik ben veroordeeld om te betalen en omdat ik geen geld heb, zal hier de heleboel verkocht worden; maar dat is nog niet genoeg. Ik moet voor vijf jaar de gevangenis in."

Nu begonnen we allemaal te huilen.

„Ja, 't is wel droevig, maar de wet

(Vervolg op pag. 5)

Als je daar middenin zat, moest je met je rug tegen de wind in gaan staan en je handen voor je ogen houden.

Toen hij aan 't eind van de straat was, stonden de mannen van de wet onverwachts voor ons.

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Hoe gaat het met jullie? Binnenkort begint de grote vacantie, dan hoop ik van jullie allemaal een goed bericht te ontvangen.

Jullie doen zeker mee met het vacantieplan, is het niet?

Ik zou graag van jullie zelfgemaakte verhaaltjes en gedichtjes willen ontvangen, die ik dan in de krant zou kunnen publiceren.

Het uitgeloofde boek is gewonnen door Lorine Hu-Ang.

Proficiat!

De oplossing is „BARNSTEEN". Er zijn heel wat lezertjes van de „Amigoekinderkrant", die de oplossing niet volledig hebben ingestuurd.

Inzendingen van brieven en oplossingen moeten uiterlijk voor 20 juli a.s. binnen zijn en voorzien van naam alsmede het **aantal punten.**

Tante Corry.

VISITEKAARTJE

E. M. MEULEN
WEERT

Welk beroep heeft deze meneer?

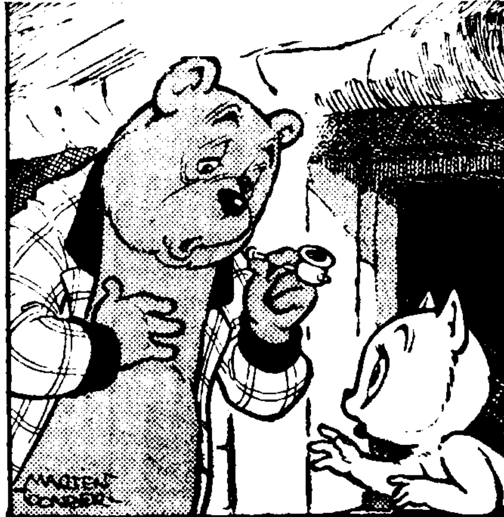

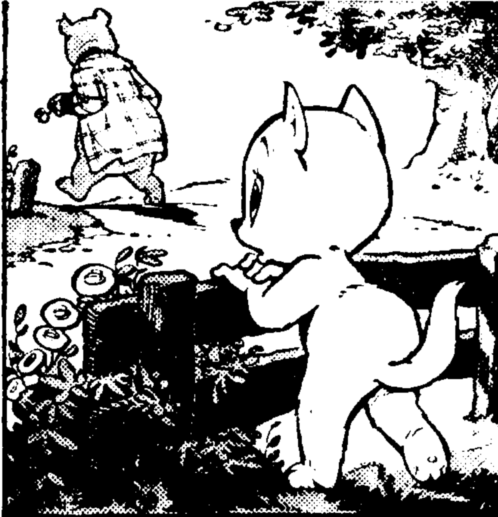

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3559. — De zon kwam reeds bleek boven de horizon, toen heer Bommel na een doorwaakte nacht het huisje van Tom Poes passeerde.

De mussen kwetterden in de dakgoot en een fris windje deed de dorre bladeren ritselen, doch de eenzame heer schuifelde voort met doffe blik. Toen Tom Poes echter zijn raam opende om te luchten, kwam hij tot stilstand en vestigde zijn roodomrande ogen op het venster.

„Heer Ollie!" riep Tom Poes uit. „Wat bent u vroeg! Is er iets gebeurd?"

„Ja", zei heerBommel. „Men heeft Doddeltje — ik bedoel juffrouw Doddel ontvoerd ..."

„Ontvoerd?" herhaalde Tom Poes verschrikt. „Waarom? Wie?"

„Ik mag niets zeggen", mompelde heer Ollie met toonloze stem. „Dat zou haar einde betekenen. Ze zal worden vrijgelaten, wanneer ik me laat fotograferen door die Kiekvogel. Een vreselijke toestand, jonge vriend. Ik heb de gehele nacht met mezelf geworsteld ..."

Hij haperde en klopte zijn reeds lang gedoofde pijp uit.

„Maar ik heb een besluit genomen", hernam hij na enige ogenblikken. „Ik heb begrepen wat mijn plicht is. Ik moet me opofferen. Terwille van haar zal ik naar die fotograaf gaan."

„Gaat u ... gaat u zich laten fotograferen?" riep Tom Poes uit.

„Ja", zei heer Bommel mat. Hij draaide zich om en slofte de weg af.

„Voor haar zal ik beroemd worden", besloot hij. „Het is onbegrijpelijk wat men al niet voor een hoogstaande vrouw over kan hebben, als heer zijnde Maar dat begrijp jij nog niet zo. Dag Tom Poes."

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

7—45. — Met een licht kreet staat Winonah uit haar zetel op.

„Mijn juwelen kistje", zegt ze glimlachend. „Nu weet ik, dat het goed is, heer Voron."

Terwijl ze een bediende opdracht geeft de sleutel van het kistje te halen, vervolgt ze: „Dit gaf ik Erwin mede, toen hij naar Noorwegen vertrok. Wij spraken af, dat zo hij mij nodig mocht hebben, hij mij dit kistje zou zenden. In het omgekeerde geval, zou ik hem een sleutel sturen. Van deze afspraak weet niemand iets af, dus hier kan geen twijfel bestaan. Deze boodschappers zijn wel degelijk door Erwin gezonden."

Inmiddels is de bediende teruggekeerd met het sleuteltje. Zwijgend maakt Winonah het kistje open en met een flauwe glimlach leest ze snel het perkament, dat daar ingesloten zit. Dan wendt ze zich tot Voron.

„Het is wel", zegt zij, „ik ga mee, heer Voron, zo snel mogelijk."

Zwijgend heeft Axe geluisterd en het verbaast hem als hij ziet, dat de ruige krijger een nederige buiging maakt.

„Uw dienaar, koningin", klinkt Vorons stem. „Uw aanwezigheid op mijn schip zal mij een grote vreugde bereiden."

Als Voron zich opricht, is de vreemde schittering in zijn ogen reeds weer verdwenen.

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

wordt nu eenmaal toegepast. Over enkele dagen moet ik er heen gaan en daar vijf jaar blijven. Wat moet ik nu met jullie aanvangen? Dat is het ergste."

Er viel een ogenblik stilte.

„Jullie geloven wel, dat ik daar heel lang over nagedacht heb. En hoort nu eens wat mijn plan is om jullie niet onverzorgd achter te laten als ik weg ben."

Ik begon een beetje hoop te krijgen.

„Remi moet schrijven aan mijn zuster Catharina Suriot te Dreuzy in Nièvre; hij moet haar uitleggen hoe de zaken hier staan, en haar vragen om over te komen. Catharina weet overal raad op en is zakendoen gewend. Met haar zullen we wel een goede oplossing vinden."

Het was de eerste keer dat ik een brief schreef en het was een heel moeilijk geval. Wat vader gezegd had, gaf ons nog wel geen zekerheid, maar toch reden om te hopen.

Wat zou er nu gaan gebeuren?

Tante Cathrien kwam niet zo gauw, als we gedacht hadden en de agenten, die schuldenaars ophalen, waren er eerder.

Vader Acquin was juist op stap naar een van zijn vrienden en ik ging met hem mee. Toen hij aan 't eind van de straat was, stonden de mannen van de wet onverwachts voor ons. Hij verbleekte, alsof hij niet goed werd, en vroeg de agenten, of hij afscheid mocht nemen van zijn kinderen.

„Maak je niet zo naar, beste kerel," zei een van de mannen, „gevangenisstraf voor schulden is niet zo verschrikkelijk en je vindt daar aardige bewakers."

We gingen met de agenten ons huis weer in. Ik haalde de jongens uit de tuin. Toen ik met hen terugkwam, hield vader Liesje omarmd. Het kind huilde erg.

Een van de agenten zei hem wat in 't oor en hij antwoordde: „Ja, je hebt gelijk; het moet."

Meteen stond hij op en zette Liesje neer, maar zij klemde zich aan hem vast en wou zijn hand niet loslaten. Daarop kuste hij Stéfanie, Alex en Ben. Ik stond met de ogen vol tranen in een hoek.

„En jij, Remi, kom jij geen afscheid nemen, ben jij dan mijn jongen niet?" Ik vloog op hem af.

We waren radeloos.

„Allemaal binnen blijven," commandeerde hij, „ik gebied het jullie." Hij legde Liesje's hand in die van Stéfanie en liep haastig de deur uit.

We zaten [illegible] lang te snikken en er werd geen woord gezegd. We hadden er zo vast op gerekend, dat tante Cathrien er zou zijn, voordat vader gehaald werd.

Gelukkig kwam ze, toen vader Acquin ongeveer een uur weg was en ze trof ons allen in de keuken, waar we nog geen woord met elkaar gewisseld hadden.

Dat was een kordate vrouw, die tante Cathrien, een vrouw met veel wilskracht, die van aanpakken wist. Ze kende de moeilijkheden van het leven en, zoals ze zelf zei, ze wist zich te redden. Het was voor ons een opluchting haar te horen bevelen en haar te gehoorzamen. Ze hielp ons weer overeind. Een zware verantwoordelijkheid werd haar op de schouders gelegd, nu zij de zorg kreeg over een gezin weeskinderen, van wie de oudste nog geen zestien jaar was en de jongste stom. Wat moest er met die kinderen gedaan worden?

Ze ging een notaris raadplegen, bij wie ze vroeger in huis geweest was, en overeenkomstig zijn raad werd over ons lot beslist. Vervolgens begaf ze ze zich naar de gevangenis om met vader te overleggen en een week na haar aankomst deelde zij ons mee, wat er besloten was.

Omdat wij nog te jong waren om met elkaar op de kwekerij te blijven werken, zou ieder van de kinderen naar een oom of tante gaan, die ze op wou nemen. Liesje ging naar tante Cathrien en Alex naar een oom, die mijnwerker was te Varses in de Cévennes. Benjamin bij een andere oom, die tuinman was te Saint-Quentin. En Stéfanie bij een tante, die getrouwd was en te Esnandes woonde aan de zee, in de streek van de Charente.

Ik hoorde al die beslissingen aan en wachtte af, wat er met mij gebeuren zou. Toen tante Cathrien niets meer zei, vroeg ik: „En ik dan?"

„Jij? Maar jij hoort toch niet bij de familie?"

„Ik wil wel voor u werken."

„Neen, jij bent niet van de familie."

„Vraagt u maar aan Alex en aan Benjamin, of ik met flink werken kan."

„En flink meeëten ook, zeker?"

„Ja, ja, hij hoort ook bij de familie!" riepen de jongens.

Liesje vouwde haar handen, alsof ze bidden wou, en ging zo voor haar tante staan.

„Mijn beste Liesje," zei tante, „ik begrijp je wel. Jij wilt, dat hij met jou meegaat. Maar, zie je, in het leven kan niet altijd gebeuren, wat je graag wilt. Als ik jou meebreng, mijn nichtje, en mijn man maakt bezwaar, dan hoef ik maar te zeggen: „Zij is familie. Wie zal medelijden met haar hebben, als wij het niet hebben? En zo zal het ook [illegible] bij je andere ooms en tantes. Men neemt wel familie op, maar geen [illegible]."

Daar was niets tegen te zeggen. Ik behoorde niet tot de familie. Maar zou ik méér van mijn huisgenoten gehouden hebben, als ik wel familie geweest was? Alex en Ben waren toch broers voor me geworden? En Stéfanie en Liesje beschouwde ik toch als mijn zusjes? Dan hield ik toch zeker genoeg van hen? En Liesje hield van mij toch evenveel als van Alex en Ben?

Tante Cathrien hield van afwerken. De volgende morgen zouden we van elkaar gaan, zei ze en ze stuurde ons naar bed. Boven kwamen ze allemaal om me heen staan en Liesje sloeg haar armen om mijn hals.

Nu voelde ik, dat ze niet zozeer piekerden over hun afscheid van elkaar maar dat ze allemaal aan mij dachten en dat ze allemaal medelijden met mij hadden. Ik voelde dat ik voor hen echt een broer was. Toen kreeg ik een mooi idee.

„Luister eens," zei ik, „ik zie, dat jullie familieleden zich niets van me aantrekken maar dat jullie me wel als familie beschouwen."

„Ja," zeiden ze alle drie, „jij bent voor altijd een broer van ons." Liesje zei niets, maar drukte me stevig de hand en keek me strak aan.

„Goed dan! Dat wil ik zijn en ik zal dat bewijzen ook."

„Bij wie ga je dan werken?" vroeg Ben.

„Bij Pernuit is plaats voor een jongen," zei Stéfanie; „wil ik het daar morgenochtend eens voor je gaan vragen?"

„Ik wil nergens plaats zoeken, want dan moet ik in Parijs blijven. Dan zou ik jullie niet meer zien. Ik ga mijn schapevacht weer aantrekken en mijn harp weer over mijn schouder hangen en ik ga zwerven van Saint-Quentin naar Varses, van Varses naar Esnandes, van Esnandes naar Dreuzy. Dan zie ik jullie allemaal op de beurt en dan zullen jullie door mij verbinding met elkaar hebben. Ik ben mijn liedjes en mijn dansmuziek nog niet vergeten. Ik zal mijn kost wel verdienen."

Op alle gezichten las ik tevredenheid over mijn besluit. Dat maakte me gelukkig. We praatten nog lang over mijn plan, over de scheiding, over het verleden en over de toekomst.

Ten laatste wilde Stéfanie, dat ieder in zijn eigen bed kroop. Maar die nacht heeft niemand van ons goed geslapen. De volgende morgen, toen 't nog maar even licht was, nam Liesje me mee naar de tuin.

„Wil je me wat zeggen?"

Ze knikte.

„Je vindt het erg, dat we van elkaar moeten. Dat hoef je me niet te zeggen, dat zie ik wel aan je ogen."

Ze bewoog haar wijsvinger heen en weer tot teken, dat ze wat anders bedoelde.

„Over twee weken ben ik in Dreuzy."

Ze schudde haar hoofd.

„Wil je niet, dat ik naar je toe kom?"

Om elkaar te begrijpen moest ik steeds maar vragen, tot ik geraden had, wat zij bedoelde. Ze knikte, dat ik wel naar Dreuzy moest komen. .

AVONTUUR IN DE NATUUR

DICK D.

„Schraak, schrek!" Ieder die reden heeft op zijn hoede te zijn, spitst zijn oren; wanneer de gaai schreeuwt, is er iets niet pluis. De eekhoorn staakt zijn geknaag, klaar om schuilevink te spelen achter de brede dennestam. In de schemerige stilte van het sparrenwoud heft het edelhert met een ruk de zware kop. Spoedig heeft hij de drie gedaanten bespeurd en in snelle galop baant hij zich krakend een weg door het kreupelhout. „Wat een knaap is dat!" zegt Jan bewonderend. „Bijna zo groot als een paard!" „Ik wist dat hij er was," antwoordt Dries. „In het zand stonden zijn sporen. Het is dezelfde die hier in de herfst rondgezworven heeft. Koninklijk stond hij toen hoog op de heuvel en schallend verkondigde zijn burlende bas zijn heerszucht. Minutenlang kaatsten de echo's in het sparrenwoud. Andere herten waren er echter niet in deze buurt en dezelfde dag zal hij wel verder gedoold zijn. Een twaalfender was het; aan iedere geweitak had hij zes blankgeslepen enden, samen dus twaalf." „Jammer dat die gaai hem waarschuwde," vindt Theo. „Anders hadden we het hert waarschijnlijk dichterbij gehad." „Tja, voor ons is die waakzame gaai dikwijls een ergernis. Vaak zijn ze echter ook grappig. Je moet maar eens opletten, als ze een open veldje over moeten. In een bosje zitten ze dan met zijn allen te lawaaien, wie het eerst zal gaan. Tot er eindelijk één de stoute vlerken uitslaat en haast-je-rep-je de overtocht waagt. Zijn makkers zijn stil van bewondering. En als de waaghals tenslotte aan de overkant in het struweel ploft, barst hij los in een leven, dat horen en zien vergaat, blij als hij is veilig te zijn aangekomen. De gaaien weten dat ze met hun korte vlerken slechte vliegers zijn, en de vrees voor roofvogels zit er diep in bij die kleurige kwanten. Maar diezelfde branieschopper van herfst en winter verandert tegen het voorjaar in een geheimzinnige stroper. Hij schuwt dan het gezelschap van zijn soortgenoten en ongezien sluipt hij rond door het struweel, op zoek naar nesten van zangvogels. De aanwezige eieren of kale jongen verklaart hij voor welkome buit en prachtig voer om zijn eigen kroost mee groot te brengen. In de winter tracht hij dat misschien weer goed te maken door, zoals wij in 't begin gezien hebben, schildwacht te spelen. Maar kom," voegt Dries toe aan zijn lang verhaal, „we zullen wat voortmaken; die lucht daar boven de hei voorspelt niet veel goeds."

Pierre Tronco	1	BOEK
Ingrid Boom	1	„
Stanley Espoza	1	„
Robert Alberto	1	„
Antony Kranwinkel	1	„
Hubert Borschot	90	punten
Edward Profeet	90	"
Ivy Sambo	90	"
Magnolia Thielman	90	"
Vincent Jansen	90	"
Mildred Jansen	90	"
Jeanette Thijssen	90	"
Joyce Perry	90	"
Marcel Pourier	90	"
Rudy Pourier	90	"
Geny Pourier	90	"
Reina Orman	90	"
Juliet Tremus	90	"
Joy Martina	90	"
Aitel Isebia	90	"
Noimi Constancia	90	"
Trudje Juda	90	"
Lucia Ignatius	90	"
Elvia Obispo	90	"
Dirk Sumter	90	"
Monica Felipa	90	"
Casilda Felipa	90	"
Candida Felipa	90	"
Melva Felipa	90	"
Ida Felipa	90	"
Ethel Sprock	90	"
Rieke Moeniralm	90	"
Huub Moeniralm	50	"
Dulcela Haseth	90	"
Cleon Gout	90	"
Patricia Gout	90	"
Edna Hu Ang	90	"
Erwin Lambertina	90	„
Cynthia Buttler	90	„
Rita Caster	90	„
Georgette Labad	90	„
Raymond Labad	90	„
Lloyd Narain	90	„
Helen Wanner	80	"
Doreen Peterson	80	"
Nilva de Jezus	80	"
Otmar Curiel	80	"
Rinette Drenthe	80	"
Chester Conner	80	"
Mirtha Casseres	80	"
Oswin Casseres	80	"
P. Loe	80	"
Blanca Rier	80	"
Harold de Miranda	80	"
Treesje Juda	80	"
George Curiel	80	"
Marjo Schmeits	80	"
Roosje Schmeits	80	"
Hetty Tweeboom	80	"
Frans Nijbroek	80	"
Martha Amelo	80	"
Ingrid Zijlstra	80	"
Rudy Zijlstra	80	"
Edgar Zijlstra	80	"
Freddy Chundro	80	"
Egbert Zijlstra	80	"
Maritza Zijlstra	80	"
Merediet Zijlstra	80	"
Ignalt Zijlstra	80	"
Rietje Ehren	80	"
Heleentje Ehren	80	"
Tom Smeulders	80	„
Leslie Tweeboom	80	„
Tessie van Sprang	80	„
Richard Lopez Penha	80	„
Jacques Hernandez	70	"
Mathilda Laurens	70	"
Vivienne Pieters	70	"
Claverina Lichtenberg	70	"
Juliette Wilson	70	"
Yvonne Wilson	70	"
Daniel Wever	70	"
Ronald Sambo	70	"
Irene Sambo	70	"
Myrna Sambo	70	"
Yvonne Lichtenberg	70	"
Lean v Opstal	70	"
William Thomas	70	"
Gene Nahr	70	"
Jan Spaan	70	"
Stowell Hupsel	70	"
Melvyn Hupsel	70	"
Bettie de Brouwer	70	"
Theodardus Mathilda	70	"
Jean Schmeits	70	"
Joseph Borgschot	70	"
Ethel Gout	70	"
Xavier Broos	70	"
Xiomara Broos	70	"
Mark Chundro	70	"
Mayra Pocornie	70	"
Merle Pocornie	70	"
Astrid Meyer	70	„
Cynthia Dijkstra	70	„
Irice Dovale	70	„
Else Dovale	70	„
Ivy Dovale	70	„
Joep Roosmalen	70	„
Humphrey Girigori	70	„
Marvis Narain	70	„
Maureen Tweeboom	70	„
Scarlet Tweeboom	70	„
Desmond Tweeboom	70	„
Bertha Spalburg	70	„
Magda Angad-Gaur	70	„
Lucien Angad Gaur	70	„
Stanley Espoza	70	„
Yersey Tweeboom	70	„
Lino Virginia	60	"
Marian Gijsbertha	60	"
Rudolf Knel	60	"
Irene Cicilia	60	"
Edith Cicilia	60	"
Lesley Petrus	60	"
Mildred Campagnard	60	"
Flory de La Fuente	60	"
Mamerta Oleano	60	"
Edith Marsera	60	"
Astrid Nicolina	60	"
Monica Pietersz	60	"
Norman La Cruz	60	"
Delia Rosina	60	"
Selly Jansen	60	"
Carla Belfor	60	"
Elia Petronilia	60	"
Humphrey Oleano	60	"
Lisette Sprockel	60	"
Carmelita Chocolaad	60	"
Herman Chocolaad	60	"
Joke Chocolaad	60	"
Martin Chocolaad	60	"
Adrie Chocolaad	60	"
Yvette Chocolaad	60	"
Dirk Sumpter	60	"

Olivia Veira	60	punten
Simonia Thielman	60	"
Elaine Thomas	60	"
Leo Lobo	80	"
Linlinda Haseth	60	"
Ingrid Genoveva	60	"
Maureen Genoveva	60	"
Sedney Genoveva	60	"
George van Uiter	60	"
Joseph Borgschot	60	"
Agnes Estanista	60	"
Luorina Estanista	60	"
Ingrid Estanista	60	"
Edsel Estanista	60	"
Lucille Curiel	60	"
Carlo Hupsel	60	"
Dick van Uiter	60	"
Ruben Pieters	60	"
Harvey Zimmerman	60	"
Nigma Zimmerman	60	"
Shirley Cratz	60	"
Ciro Antersijn	60	"
Nirza de Lannoy	60	"
Georgine de Lannoy	60	"
Ella de Lannoy	60	"
Anne Marie de Windt	60	"
Lucy van der Loos	60	"
Clarisse Eliazer	60	"
Vilma Eliazer	60	"
Ignacio Pedro	60	"
Sigrid Sprock	60	"
Marcel Fraai	60	"
Humphrey Girigori	60	"
Rita Meyer	60	„
Riki Ehren	60	„
Arno Ehren	60	„
Liesje Ehren	60	„
Imro Schoonhoven	60	"
Clark Tweeboom	60	„
Smiley Tweeboom	60	„
Julienne Curiel	60	„
Frans Curiel	60	„
Astrid Thielman	60	„
Jenny Lopez Penha	60	„
Viola Fos	60	„
Petra Rosina	50	"
Harold de la Paz	50	"
Virgilio de la Paz	50	"
Monica Thomas	50	"
Walter Martis	50	"
Elsita Dunker	50	"
Reginalda Lebacks	50	"
Sandra van Uiter	50	"
Sheila van Uiter	50	"
Sigrid Casseres	50	"
Henny Martinez	50	"
Shelley Curiel	50	"
Wilma Tjin-A-Sie	50	"
Ruby Tjin-A-Sie	50	"
Joan de Miranda	50	"
Gerda Sprock	50	"
Majorie Lamboo	50	"
Allan Leysner	50	"
Ingrid Cuales	50	"
Rachel Cuales	50	"
M. Tjon	50	"
Erika Dietzel	50	"
Cresencia King	50	"
Mildred King	50	"
Lorine Hu Ang	50	"
Dalila Jansen	50	"
Lilian Maduro	50	"
Ernesto Petrona	50	"
Rodney de Lannoy	50	"
Norman de Miranda	50	"
Jenny Chundro	50	"
Jacqueline Breusers	50	„
Jetje Segers	50	„
Oscar Ugueto	50	„
Wim Balinge	50	„
Iwan Balinge	50	„
Carlos Balinge	50	„
Mildred Mook	50	„
Marlene Elstak	50	„
Lucia Amelo	50	„
Gerda Amelo	50	„
Marietta Curiel	50	„
Louis Curiel	50	„
Wanda de Freitas	40	"
Anthony Nahar	40	"
Raquel Ramos	40	"
Antonia de Palm	40	"
Adele Cicilia	40	"
Marietza Cicilia	40	"
Morila Cicilia	40	"
Evelyn Roosberg	40	"
Roy David	40	"
Jossie Wever	40	"
Ivy Richardson	40	"
Cyldra Sambo	40	"
Reginalda Lebacks	40	"
Frida de la Paz	40	"
Anthony de la Paz	40	"
Nilo Sneper	40	"
Wilfrido Engelhardt	40	"
Yvette Mathilde	40	"
Lucille Royer	40	"
Kitty Thijm	40	"
Ilse Thijm	40	"
Eric de Haas	40	"
Ernie Isselt	40	"
Irving Pocornië	40	"
Ruthmila Pocornië	40	"
Gloire Henriquez	40	"
Elvin Maduro	40	"
Ernest Davelaar	40	"
Cedric Davelaar	40	"
Anthony Hato	40	"
Robert Maduro	40	"
Wilda Curiel	40	"
Richard Davelaar	40	"
Norma Jacobus	40	"
Rita Eendragt	40	"
Franklin Eendragt	40	"
Manuel Marquez	40	"
Aileen Voss	40	"
Ingrid Voss	40	"
Loesille Voss	40	"
Freddy Voss	40	"
Kenneth Thijm	40	"
R. Augusto	40	"
Achilles Elmzoon	40	"
Vianney Elmzoon	40	"
Filûmena Elmzoon	40	"
Cira Lichtenberg	40	"
Henry Croes	40	"

Josette Henriquez	40	punten
Dudley Cuales	40	"
Maureen Cuales	40	"
Walter Juda	40	"
Reginalda Juda	40	"
Wijnand Kroeze	40	"
Michel Schmeits	40	"
Nory Henry	40	"
Peggy Henry	40	"
Clarisse Henry	40	"
Aurelia Pedro	40	"
George Vos	40	"
Ludwina Croez	40	"
Jules Lobo	40	"
Ingrid Lobo	40	"
Armand Prade	40	"
Carmen Nybroek	40	„
Jenny Fraai	40	„
E. Dovale	40	„
Melvyn Dovale	40	„
Roland Dovale	40	„
Raymond Dovale	40	„
Vivian v.d. Leuv	40	„
Ingrid v.d. Leuv	40	„
Carlo Macnack	40	„
Eric Macnack	40	„
Fernando Rodrigues	40	„
Kiki Bernardus	30	"
Faustina Frank	30	"
Sylvia Maduro	30	"
Hubert Salas	30	"
Ingrid Hose	30	"
Consuelo Tromp	30	"
Juan Lauff	30	"
Louise Sanchez	30	"
Petra de Cuba	30	"
Glenda de Cuba	30	"
Raymond de Windt	30	"
Elisabeth Burgos	30	"
Lesley Roosberg	30	"
Louis Carty	30	"
Mauritza Fontilus	30	"
Regine Fontilus	30	"
Carientje van Opstal	30	"
Gilbert Leonora	30	"
Stanley Leonora	30	"
Franklin Leonora	30	"
Yvonne Paulina	30	"
Florry Vijzelman	30	"
Glenda Sambo	30	"
Edith Jacobus	30	"
Melfrien Jacobus	30	"
Silfriede Inderson	30	"
Henneth Vinck	30	"
Wilma Tjon-A-Sie	30	"
Reginald Druiventak	30	"
Ferdinand Druiventak	30	"
Stella Dedecker	30	"
Mildred Laurens	30	"
Howard Thijm	30	"
Helen Fernandez	30	"
Toos Beversluis	30	"
Candida Jansen	30	"
Astrid Cooman	30	"
Carla Becker	30	"
Marlene Prins	30	"
Henk Thijssen	30	"
Isidora Morars	30	"
Sonja Balentina	30	"
Jorina de Palm	30	"
Rudy Sprock	30	"
Teresa Calvo	30	"
Hernando Calvo	30	"
Hetty Vos	30	"
Ria Vos	30	"
Dennis de Vries	30	"
Roy de Vries	30	"
Johnny de Vries	30	"
Ida de Vries	30	"
Kenneth de Vries	30	"
Karel de Vries	30	"
Grace Martina	30	"
Viola Martina	30	"
Humphrey Martina	30	"
Ivan Davelaar	30	"
Corry Davelaar	30	"
Norman Arendsz	30	"
Clyde Arendsz	30	"
Roland Arendsz	30	"
Soni Gerardina	30	"
Violeta Gerardina	30	"
Greta Antersijn	30	"
Tirso Antersijn	30	"
Geraldine Antersijn	30	"
Irene Pedro	30	"
Marcel Hu Ang	30	"
Aurelia Jimenis	30	"
Roy Chundro	30	"5
Dennis Chundro	30	"
Lilian Chundro	30	"
Robert v. Sprang	10	„
Rene v. Sprang	10	„
Toos Smeulders	10	„
Annemarie Burnet	10	„
Hertha van Sprang	30	„
Helen van Sprang	30	„
Jan van Sprang	30	„
Henna Nybroek	30	„
Ansje Pieneman	30	„
Merle v. Eyma	30	„
Claude Cathalina	30	„
Rodion v. Eyma	30	„
Alise Cathalina	30	„
Helen Paula	30	„
Glenda Croes	20	"
Denise Ho	20	"
Purey Ho	20	"
Henry v. Meeteren	20	"
Jessy Maduro	20	"
Mavis Wehl	20	"
Hans Roest	20	"
Ligia Doedel	20	"

Ronald Doedel	20	punten
Ella Richardson	20	"
Stanley La Croez	20	"
Ferdinand Maduro	20	"
Mauricia Provence	20	"
Marlene Adoptie	20	"
Louris Hagen	20	"
Lucille Palm	20	"
Ilha Palm	20	"
Shelley Palm	20	"
Richard Maduro	20	"
Glenda van Delden	20	"
Eugenie Victoria	20	"
Irene Ramlal	20	"
Christine de Jong	20	"
Vivian Gabriela	20	"
Reginald de Lima	20	"
Arlette Chee	20	"
Howard Chee	20	"
Mathilda Rademaker	20	"
R. Devid	20	"
Rene Haseth	20	"
Regina Haseth	20	"
William Lobo	20	"
Philomena Carty	20	"
Reginald Sambo	20	"
Myrtha Mambre	20	"
Juliana Martinez	20	"
Glenda Jacobus	20	"
Ivonne de la Paz	20	"
Gilbert de la Paz	20	"
Marliesje Sprockel	20	"
Robert Marchena	20	"
Anneke Kersten	20	"
Edna Rosina	20	"
Yvette Cuales	20	"
Aspacia Medema	20	"
Florentina Mathilda	20	"
Alicia Pietersz	20	"
Yvi Doppia	20	"
Ingrid Doppia	20	"
Joan Doppia	20	"
Martha van de Hansz	20	"
Mara Hellburg	20	"
Elvis Zavala	20	"
Maritza Roosberg	20	"
Marcel v.d. Leyde	20	"
Hubert Neslo	20	"
Roy Huggins	20	"
Richard Chung	20	"
Jane Chung	20	"
Beatris Maduro	20	"
Melva Maduro	20	"
Roseline Pocornie	20	"
Eduard Pocornie	20	"
Vera Caster	20	„
Remy Angad-Gaur	20	„
Niertje Krikken	20	„
Iris Dovale	20	„
Siolenz Tronco	20	„
Clark Tronco	20	„
Gerda Smeets	20	„
Wim Smeets	20	„
G. Groenendijk	20	„
Samuel Ugueto	20	„
Sherida Chin A-Lien	20	"
Edmee Chin A Lien	20	„
Maryoj Chin A Lien	20	„
Orlando Themen	20	„
Lloyd Thielman	20	„
Rose Marie Lopez Penha	20	"
Hannibal Sprock	10	"
Diana Albertus	10	"
Ivy Elody	10	"
Minelva Elody	10	"
Edith Djaoen	10	"
Magna Djaoen	10	"
Rignald Djaoen	10	"
Stella Landburg	10	"
Philomena Landburg	10	"
Marjorie Landburg	10	"
Edith Mathilda	10	„
M. Tjon Jam Chong	10	"
Margo Nagele	10	"
Roland Vos	10	"
Iglorita Zimmerman	10	"
Milva Zimmerman	10	"
Rudlin Zimmerman	10	"
Glenda Justin	10	"
Alonso Augusta	10	"
Haim Augusta	10	"
Mientje Booi	10	"
Emma Christiaan	10	"
Melba Weiman	10	"
Melia Maduro	10	"
Stella Paulino	10	"
Rubia Escolastica	10	"
Raymond de Cuba	10	"
Sigfried Romer	10	"
Violeta Weiman	10	"
Edith Mathilda	10	"
Thomas Mathilda	10	"
Diana Pieters	10	"
Harold Arvelo	10	"
Ivette Balentina	10	"
Myra Römer	10	"
Liesje van West	10	"
Mevis Goelalbin	10	"
Joke Spaan	10	"
Ria Voss	10	"
Centia Balai	10	"
Elmira Croes	10	"
Rudolf Bislip	10	"
Carlien Nijbroek	10	"
Ingrid Haseth	10	"
Rene Haseth	10	"
Rigia Haseth	10	"
Yvonne Lobo	10	"
Lucia Lobo	10	"
Benjamin Trinidad	10	"
Ludwina Trinidad	10	"
Ronald Trinidad	10	"
Erwin Trinidad	10	"
Alice Trinidad	10	"
Jaqueline Morais	10	"
Jantje Morais	10	"
Ronald Neslo	10	"

VOLGENS UN POCO:

Democratische PARTIJ is Partij van Protestantse („BLANKE") FAMILIES

Tijdens de vergadering van de Eilandsraad gisteravond werd de aanwezigen een pamflet uitgedeeld, waarin bekend gemaakt werd, dat er een nieuwe partij opgericht was, die door de heer I. R. Rosario als gedeputeerde in het nieuwe bestuurscollege wordt vertegenwoordigd. De naam van deze partij is: UNion POpulair COrsow.

NIET DE NAAM, MAAR DE „FAM." HEEFT WAARDE

In het blad, dat gisteravond door deze nieuwe partij werd uitgegeven, wordt op de eerste plaats de geschiedenis gegeven van het ontstaan van de Democratische Partij. Deze geschiedenis vangt aan met een bijeenkomst in het jaar 1944 van de sportklub Independiente in het huis van de familie Hueck aan de Quintastraat. Hieruit ontstond de tegenwoordige Democratische Partij, maar hoe groot was de verbazing van de oprichters, toen de heer E. Jonckheer aan het hoofd kwam te staan van de partij, terwijl de heer A. Jonckheer zich veel meer beijverd had voor deze partij. De naam van E. Jonckheer was zelfs nog nooit genoemd.

De Democratische Partij werd een partij van de protestantse families. In een verklaring aan ons afgelegd, legde de heer Rosario er de nadruk op, dat men dit protestantse niet moet zien als leden van een religie, maar bedoeld worden de z.g. BLANKE CURACAOENAARS.

In de loop der tijden werden de kandidatenlijsten niet meer opgesteld door een algemene vergadering, maar door een partijraad, die meer op een farce leek dan op een partijraad. Op deze manier werd bereikt, dat een geheel onbekende figuur als de heer E. Jonckheer het kon brengen tot premier van de Nederlandse Antillen.

In 1948 trok een der oprichters de heer Guillermo Rosario, zich terug uit het bestuur van de partij en onmiddellijk werd de heer Rafael Rosario in de partij opgenomen onder de leuze: „Kijk niet naar de naam maar naar de fam." Sinds 1949 was deze nu lid van de eilandsraad en lid van de staten.

Volgens de hiërarchische volgorde die in de Democratische Partij in zwang was, meende de heer J. R. Rosario recht te hebben op het ambt van gedeputeerde, toen de huidige minister Kroon minister werd en er dus een zetel in het bestuurscollege open kwam. Hem werd toen een „studie-opdracht" verleend naar Nederland en in die tijd werd de heer F. Pijpers gedeputeerde. Na een jaar ongeveer in Nederland geweest te zijn, keert J. Rafael Rosario terug op Curaçao, om zijn taak te gaan vervullen op Sociale Zaken.

Zo naderden de verkiezingen van 1959. Nu werden de heren David v.d. Ree en Silvius Roozendaal naar voren geschoven. De heer R. Rosario behoorde immers niet tot de zg. protestantse families, maar tot de gewone arbeidersklasse. Aangezien hij van mening is, dat de partij zijn belofte niet vervult, ondanks de leuze **„Rechtvaardigheid, Vrijheid en Waarheid"**, besloot men tot oprichting van een eigen politieke partij.

Tot zover een kort overzicht, zoals dat gegeven wordt in het partijblad „Un Poco".

In hetzelfde blad komen enkele kernachtige gezegden voor, waarvan wij er hier enkele laten volgen.

N.V.P. a manda,
D.P. a goberna,
Un Po Co lo controla.

Iets verderop wordt de kwalifikatie gegeven, die als maatstaf geldt voor het verkrijgen van werk of een zetel in het democratische bestuur op Curaçao:

1. **Protestant-Vrijmetselaar,**
2. **Protestant,**
3. **Surinamer,**
4. **Overlopers van andere partijen.**

Prinses BEATRIX geslaagd voor kandidaatsexamen

Het candidaatsexamen dat prinses Beatrix gisteren heeft afgelegd, dient als basis voor het doctoraal examen in de vrije studierichting aan de juridische faculteit, waarop de prinses zich thans gaat voorbereiden.

DAVID BEN GOERION gaat op vacantie

Premier Ben Goerion van Israël heeft dinsdag zijn zakenkabinet meegedeeld dat hij van plan is donderdag voor veertien dagen met vakantie te gaan. De minister van financiën, Levi Esjkol, zal tijdens zijn afwezigheid de kabinetsvergaderingen voorzitten.

Ben Goerion zal zijn vakantie in een motel aan de kust doorbrengen.

Een verrassende uitslag

(Vervolg van pag 1)

Bij de vierde stemming was de uitslag evenzo ten gunste van de heer Ph. J. Evertsz (C.O.P.).

Enkele minuten voor half negen werd de vijfde en laatste stemming gehouden, waarbij de heer A. P. Loewenthal (N.V.P.) gekozen werd als gedeputeerde.

In een kort woord wenste de voorzitter het nieuwe college wijsheid toe in de nieuwe bestuursperiode en sprak de hoop uit te kunnen rekenen op de medewerking in het belang van Curaçao.

Na de voorzitter legde de heer Rosario in het Nederlands en het Papiamento een korte verklaring af waarin hij mededeelde MET IEDERE PARTIJ TE WILLEN MEDEWERKEN EN ALS ONAFHANKELIJK LID EN ZELFSTANDIG AAN DE RAAD DEEL TE NEMEN. In de landstaal legde de heer Rosario een meer uitgebreide verklaring af, waarin hij o.a. beloofde te zullen werken voor het heil van Curacao en en van het volk na jaren daarvoor reeds gestreden te hebben. Hij legde er de nadruk op zich NIET BIJ DE N.V.P. AANGESLOTEN TE HEBBEN. Hem was verweten door zijn handelwijze de Partij nadeel te berokkenen.

Hierna ging hij weer over in het Nederlands en dankte de voorzitter voor zijn mooie woorden.

Hiermede was de vergadering afgelopen.

Een luid applaus was het antwoord op de verklaring van de heer Rosario van de zijde van de publieke tribune. Van alle kanten werden de nieuw gekozen gedeputeerden geluk gewenst en gekomplimenteerd.

Nadat de heer J. R. Rosario gesproken had, wilden ook heren J. Evertsz en Cathalina het woord voeren. Dit werd hun door de voorzitter echter geweigerd.

Buiten stonden zeer velen te wachten op het vertrek van de raadleden en met een ware ovatie werd de heer Rosario aldaar verwelkomd. Begeleid door een speciale „bodyguard" van twee agenten, vertrok de nieuwe gedeputeerde, terwijl even later ook de andere gedeputeerden met applaus verwelkomd werden.

Tevoren was de heer Rosario zo goed ons nogmaals te verklaren, dat hij zich gedistancieerd had van de Democratische Partij en dat hij als zelfstandig lid deel zou blijven uitmaken van de raad.

Er deden zich geen ongeregeldheden voor buiten de zaal en na verloop van een kwartier was de rust weergekeerd, behoudens een enkel groepje mensen, die zich verdiepten in het feit, hoe wonderlijk soms het spel der democratie en der politiek gespeeld kan worden. In de late avond hoorde men elders een geluid, dat herinneringen opriep aan oudejaarsavond of aan een winnend doelpunt bij een belangrijke voetbalwedstrijd.

Curaçao had zijn nieuwe Bestuurscollege, hoe anders dan sommigen dit verwacht mochten hebben.

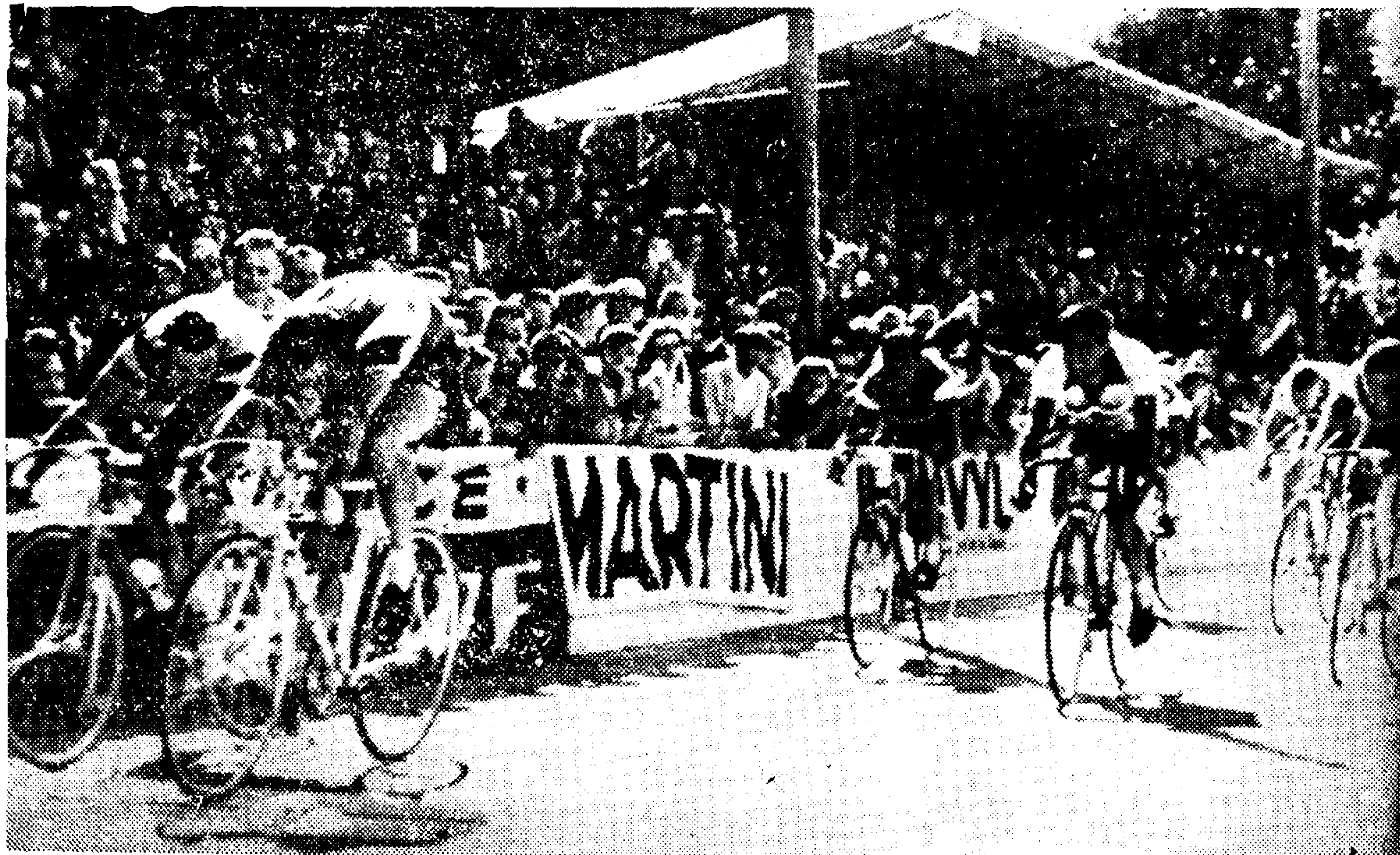
Liberalisatie van invoer uit uitgebreid tot Koloniaal gebieden

De liberalisatie van de invoer uit de dollargebieden, die op 8 juni jl in Groot Brittannië in werking is getreden, is met ingang van 1 juli jl. uitgebreid tot de Britse koloniale gebieden.

Geheel overeenkomstig de Britse maatregel zullen de koloniale regeringen het grootste deel van de nog resterende diskriminatie tussen hun import van goederen uit het dollargebied en Oees-bronnen opheffen. De Oees-invoer in de koloniën is reeds geliberaliseerd. Dit betekent, dat de invoer uit de dollargebieden ook bijna geheel vrij zal zijn van toezicht. De aard van de betrokken ingevoerde produkten varieert natuurlijk in de verschillende koloniën, maar men hoopt dat de nog resterende discriminatie in hoofdzaak beperkt zal blijven tot minerale oliën en een kleine hoeveelheid industriële machinerieën.

De zes en veertigste TOUR DE FRANCE

Hassenforder niet alleen grappenmaker maar ook een sprinter

Tour de France 1959. De finish te La Rochelle. V.l.n.r.: Van Geneugden en Hassenforder strijden nog fel om de eerste plaats. Voorting, Sabbadini, Robinson en Baffi v.l.n.r.) strijden om de andere plaatsen.

BAHAMONTES, het „ENFANT TERRIBLE" in de 2e ronde

De zevende etappe was maar een kleine etappe, 190 km. Dat mocht ook wel na de vermoeiende waarheidsetappe van de vorige dag, die alle krachten van de renners had gevergd. Nou, deze etappe werd een Nederlands Luxemburgse zaak. Gerrit Voorting eindigde op de vierde plaats, Jaap Kersten op de negende. Zij gingen met tien anderen, met de Fransman Hassenforder vooraan met een voorsprong van vijf minuten op het peleton over de eindstreep. En in dat peleton zaten alle nederlanders!

De aanval begon na 63 km al. Voorting, die zich al bijna een week goed heeft gehouden, vanwege zijn over-gemasseerde dijbeen, was in de grote groep, die er tussenuit trok met Kersten, Padovan, Graczyk, Hoevenaers, Anglade, Dotto, Desmet en Cazala.

Het was eigenlijk niet zo prettig voor de vluchtelingen dat Cazala de geletrui-drager erbij zat, dat prikkelde het peleton tot voorzichtigheid, de snelheid werd zelfs tot 44 km per uur opgevoerd. Ze werden ingehaald tot op 35 seconden eerst, daarna slokte het peleton hen op. Ze gaven het echter niet op. Vijftig km voor La Rochelle probeerde Jaap Kersten het opnieuw. Hij kreeg gezelschap van Robinson en Hoevenaers, en met zijn drieën fietsten zij of hun leven er van hing. Maar in het peleton zaten ook andere mensen, die graag in La Rochelle als eerste over de eindstreep wensten te gaan. Drie renners, onder wie Anglade voegden zich bij hen.

Het ging er hard aan toe. En als om de strijd nog harder te maken braken ineens zeven renners, Pauwels, Riviere, die na zijn overwinning in de tijdrit toch nog best krachten over bleek te hebben om zich in een eindsprint te wagen, Anquetil, Voorting, De Jongh, Baffi en Hassenforder. Er waren nog 39 km te rijden. Voorting en Kersten weerden zich dapper. Meer konden ze niet doen, zeker geen kop, met stevige concurrenten van de Gaul zoals Anquetil, Riviere en in hun midden. De kopgroep bestond nu uit twaalf man.

De taak van de Nederlanders was ineens met de concurrenten bij zich geworden. Tempo drukken. Gemakkelijk gezegd, de grote kopgroep won meer en meer op het peleton, van twee minuten tot drie. Piet de Jongh viel terug, bereikte daarmee, dat ook Anquetil en Riviere de kopgroep lieten gaan, zodat de favorieten, die in het Peleton waren gebleven geen [illegible] onze [illegible] hadden.

Bij Rochelle was de voorsprong op het peleton, waarin alle Nederlanders, die zich niet aan de ontvluchting hadden gewaagd stevig meegeplant in de voorste gelederen, bijna vijf minuten. Er volgde een keiharde sprint waarin de Fransman Hassenforder toonde dat hij niet alleen grappen kan maken, maar ook flinke vaart als dat van hem gevraagd wordt. Hij legde er een schepje op, neen, twee schepjes legde hij erop en ging in een snelle sprint als eerste over de finish.

Bahamontes erkend „uitsmijter"

Over het geheel gezien staan de zaken nog heel gunstig voor de Nelux-ploeg. Vooral voor onze favoriet Gaul. Hij heeft namelijk vóór het begin van de tour gezegd: Als ik met een achterstand van minder dan vijf minuten op de drager van de gele trui de Pyreneeën inga, dan kan mij niets gebeuren. Natuurlijk heeft hij geweigerd te zeggen waar hij zijn grote aanval denkt te beginnen, in de Pyreneeën of in de Alpen, maar in ieder geval is zijn achterstand tot nogtoe minder dan vijf minuten en daar de Pyreneeën niet meer ver zijn kunnen we gevoeglijk aannemen dat hem niet veel zal kunnen gebeuren: Gaul houdt niet van grootspraak. (Inmiddels wordt het gevecht in de Pyreneeën geleverd — red.)

De Nelux-ploeg maakt het dus nog best, alleen hebben ze totnogtoe niet veel geld kunnen verdienen, in tegenstelling met de Fransen, die door hun vele etappe-overwinningen flink wat geld in hun laatje hebben **binnengebracht. In de komende etap**pes verwachten wij het een en ander van Daan de Groot en Martin van den Borgh, vooral op het gedeelte van de Tour dat nog vlak is want daarna zal het woord praktisch alleen maar aan de klimmers zijn. Inmiddels is Daan de Groot in de bezemwagen gedragen. De verwachtingen kunnen dus niet meer uitkomen.

We zullen dan ook veel meer van Bahamontes horen, die overigens nog steeds (ondanks het feit dat hij Lorono heeft gewipt) in een slecht humeur verkeert. Hij heeft nu ruzie met een andere renner van zijn ploeg, Suarez. Misschien ligt het wel in zijn bedoeling om iedereen er uit te wippen om op zijn eentje de Tour te winnen; dat zou in ieder geval het voordeel hebben, dat hij met niemand zou hoeven te delen.

En verder: Van de 120 renners die voor de Ronde van Frankrijk zijn gestart zijn er totnogtoe maar 4 uitgevallen, wat een nieuwe record betekent. Meestal zijn er veel meer uitvallers na de zevende etappe. De strijd in de komende dagen zal niet makkelijk zijn, vooral nu de renners langzamerhand tot aktie beginnen te komen.

Zo betaalt de Tour

Individuele prijzen:

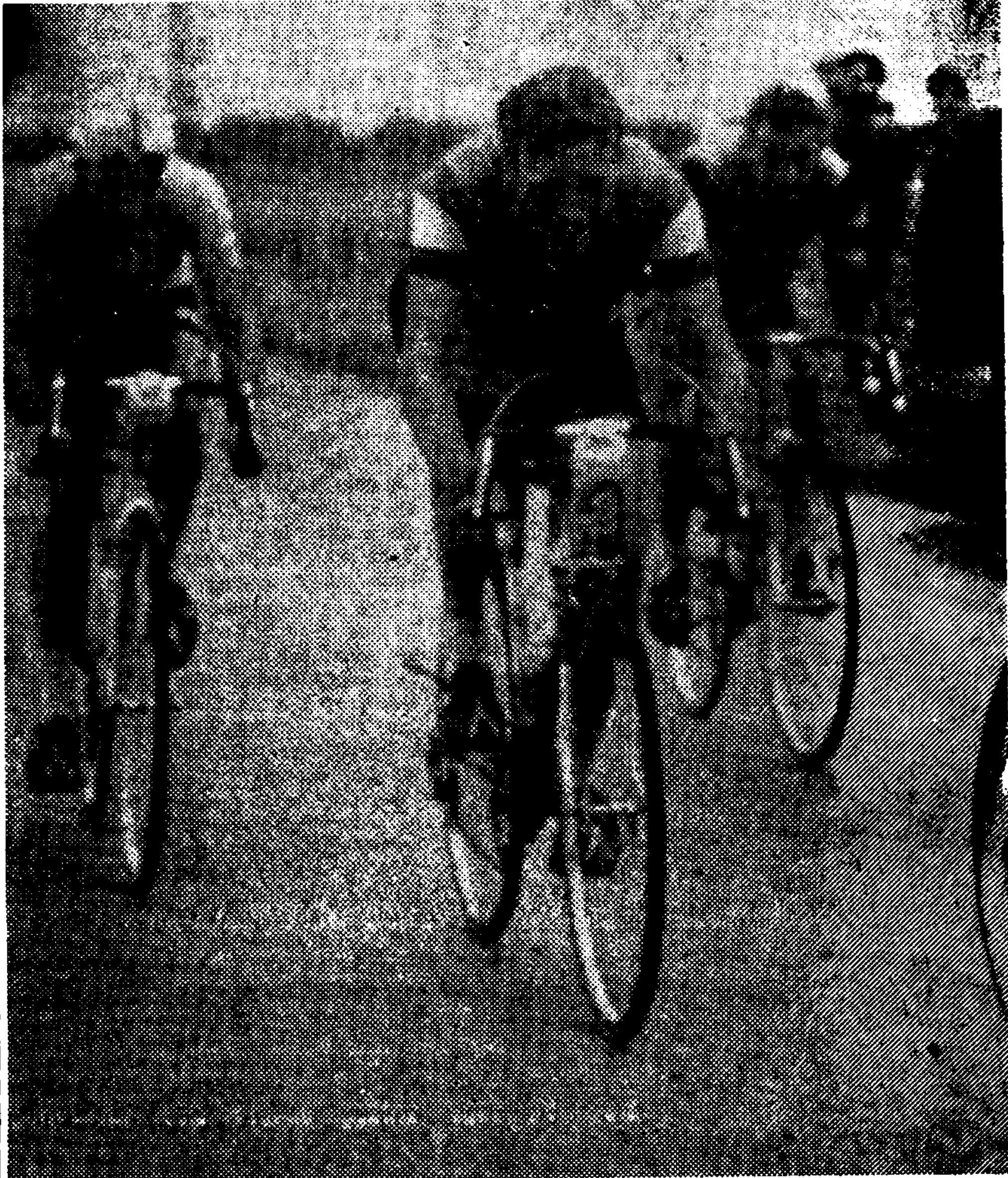
Per etappe wordt in de tour een totaal van 3300 gulden aan prijzen uitgekeerd, waarvan de winnaar 800 gulden krijgt. Over de gehele tour genomen f. 72.600.

Aan het eind van de Tour wordt f. 32.840 uitgekeerd, waarvan f. 8.000 aan de Tourwinnaar en f. 6.000 aan nummer twee.

Ploegenprijzen

Per etappe wordt uitgekeerd: f. 1.050 aan de eerste ploeg in het dagploegenklassement. In totaal dus f. 22.000. De ploeg die bovenaan staat in het algemeenklassement krijgt f. 4.000. Dat is over de hele Tour f. 8.000.

De winnende ploeg krijgt aan het eind van de Tour: f. 12.000. No. 2 f. 6.000. No. 3 f. 2.000.

Tour de France 1959. In de etappe van Nantes naar La Rochelle zijn de Nederlanders goed uit de strijd gekomen, een vierde plaats voor Voorting en een achtste voor Kersten. Foto: Ingespannen rijd Kersten, met rechts Van Geneugden en links Johnson

Truien en premies

Gedurende de eerste elf etappes krijgt de drager van de gele trui dagelijks f. 400. En dagelijks van de 12e t/m de 21ste etappe f. 200. Totaal wordt voor de gele trui f. 6.000 en voor de groene f. 10.000 uitgetrokken.

Er is een dagelijkse premie van f. 400 voor de strijdlustige renner. Voor de strijdlustigste van elke dag is in totaal f. 10.800 uitgetrokken.

Er is eveneens een premie van f. 160 voor de ongelukkigste renner van de dag. Voor hem is f. 4.120 uitgetrokken.

Behalve talrijke andere premies zijn er nog de bergpremies (voor degene, die het eerst op de top van een berg zit) tot een totaal van f. 10920.

Met dat al wordt het totale bedrag dat voor de tourrenners is uitgetrokken: f. 211.320.

Wij zouden met veel en veel minder nog best tevreden zijn.

Represailles tegen Hongaarse Diplomaten in AMERIKA

De Verenigde Staten hebben Hongaarse diplomaten verbonden aan de Hongaarse legatie in Washington bij wijze van represaille een verbod opgelegd reizen te ondernemen die hen verder dan 40 km van Washington brengen. Zo is vandaag officieel medegedeeld door het state departement

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

3

„Precies. Deze oorlog, Beresford, is in een optimistische geest begonnen. O, ik bedoel niet door mensen, die werkelijk begrepen, wat er aan de hand was — wij hebben allemaal lang genoeg geweten, waar we tegen zouden moeten vechten — tegen de doeltreffendheid van de vijandelijke organisatie, tegen haar macht in het luchtruim, tegen haar dodelijke vastbeslotenheid en tegen een oorlogsmachine, die niet beter uitgerust en getraind kón zijn. Ik bedoel daarom meer de mensen, het volk als geheel. De goedaardige, warhoofdige, democratisch denkende doorsnee-Engelsman, die gelooft wat hij maar zo graag wil geloven: dat Duitsland in elkaar zal zakken, dat het aan de rand van een revolutie staat, dat de Duitse wapens van blik zijn en dat de soldaten ondervoed zijn, dat ze er bij neer zullen vallen zodra ze proberen te marcheren — en zo meer. Wensdromen, noem je dat. Nu, hoe dan ook, de oorlog is anders gelopen. Hij is slecht begonnen en het is steeds erger geworden. Aan de mensen heeft het niet gelegen — de mensen op de slagschepen en in de vliegtuigen en in de bunkers. Maar de leiding deugde niet en een massa dingen waren slecht voorbereid — dat zijn misschien de gebreken van onze deugden. We willen geen oorlog, wij hebben het niet ernstig onder de ogen gezien, we hebben er ons niet behoorlijk op voorbereid.

Het ergste op dat gebied is nu wel voorbij. We hebben onze fouten verbeterd, langzamerhand slagen wij er in de juiste mensen op de juiste plaatsen te krijgen. We beginnen de oorlog te voeren zoals hij gevoerd behoort te worden en we kunnen de oorlog winnen — knoop dat in je oren! — maar alleen dan als we hem niet eerst verliezen! En het gevaar, dat we hem verliezen zouden, komt niet van buiten af — niet van de kant van de machtige Duitse bommenwerpers, niet van de bezetting van neutrale landen door de Duitsers, waardoor er nieuwe geschikte punten ontstaan voor het ondernemen van aanvallen — het komt van binnen uit. Ons gevaar is het Trojaanse gevaar — het houten paard van Troje, dat binnen onze muren gehaald is. Noem het voor mijn part de Vijfde Colonne. Het gevaar is hier — onder ons. Mannen en vrouwen, van wie er sommige zeer hoog geplaatst zijn, andere weer duistere figuren, maar allen geloven ze hartgrondig in de Nazi-idealen en de Nazi-doelstellingen en ze verlangen niet anders dan die harde en efficiënte idealen in de plaats te stellen van de goedaardige, warhoofdige vrijheid van onze democratische instellingen."

Grant leunde iets naar voren. Op dezelfde aangename, rustige toon zei hij: „En we weten niet, wie het zijn."

Tommy zei: „Maar natuurlijk —"

Grant antwoordde met een tikje ongeduld:

„O, het jonge goed onder hen kunnen we natuurlijk wel te pakken krijgen. Dat is gemakkelijk genoeg. Maar het zijn de anderen. We weten, dat zij er zijn. Wij weten, dat er in ieder geval op zijn minst twee hooggeplaatste zijn bij de admiraliteit — dat een er van lid van de staf van Generaal G. moet zijn — dat er drie of meer in de Air Force zitten en dat er op zijn minst twee lid zijn van de Intelligence. En al die lieden zijn op de hoogte van regeringsgeheimen. Wij weten dat, omdat er geen andere conclusie mogelijk is, als je in aanmerking neemt, hoe allerlei dingen gebeuren. Het lek van de inlichtingen aan de vijand — en dat lek zit bij de top! — toont dat aan."

Op hulpeloze toon zei Tommy, wiens anders zo opgeruimd gezicht ontmoedigd stond: „Maar wat zal ik daarvoor kunnen doen? Ik ken niemand van die lui."

Grant knikte. „Precies. Jij kent niemand van hen — en zij kennen jou niet."

Hij pauzeerde even om dit te laten inwerken en ging toen verder.

„Deze mensen, deze hooggeplaatste personen, kennen de meesten van ons. Wij kunnen niet goed weigeren hun inlichtingen te verstrekken. Ik was ten einde raad. Daarom ben ik naar Easthampton gegaan. Hij is er nu wel helemaal uit wegens ziekte — maar zijn hersens zijn beter dan van wie ook. Hij dacht aan jou. Het is bijna twintig jaar geleden, dat je voor de dienst gewerkt hebt. Je naam is er helemaal niet meer bekend. Je gezicht is niet bekend. Wat denk je er van — neem je het op je?"

Tommy's gezicht spleet bijna in tweeën, zo breed grijnsde hij. „Op mij nemen? Nou, en of! Hoewel ik nog niet zie, op wat voor manier ik van nut kan zijn. Ik ben ten slotte maar een amateur."

„Mijn beste Beresford, een amateur is juist wat wij hier nodig hebben. Een beroepsagent zou gehandicapt zijn door het feit, dat het zijn beroep is. Je zult de plaats innemen van de beste man, die we gehad hebben of die we ooit zullen hebben."

Tommy keek vragend. Grant knikte.

„Ja. Verleden week in het St. Bridget's Ziekenhuis gestorven. Overreden door een vrachtauto — heeft nog maar een paar uur geleefd. Een ongeluk — maar het was geen ongeluk."

Langzaam zei Tommy: „Zo."

Grant zei kalm: „En dit doet ons veronderstellen, dat Farquhar iets te weten was gekomen — dat hij ten slotte een of ander spoor had gevonden. Omdat zijn dood géén ongeluk was."

Tommy keek hem vragend aan.

Grant vervolgde: „Ongelukkigerwijs weten we zo goed als niets van wat hij ontdekt had. Farquhar heeft systematisch het ene spoor na het andere gevolgd. Maar de meeste hebben tot niets geleid."

Grant zweeg en ging later verder:

„Farquhar is bewusteloos geweest tot een paar minuten vóór zijn dood. Toen probeerde hij iets te zeggen. En wat hij zei was het volgende: N of M Zang-Suzy."

„Dat klinkt niet bepaald duidelijk," zei Tommy.

Grant glimlachte.

„Toch wel iets duidelijker dan je zoudt denken. N of M is een term, die we meer gehoord hebben, zie je. Het slaat op twee van de belangrijkste en meest vertrouwde Duitse agenten. Wij zijn in andere landen ook op hun activiteit gestuit en wij weten een heel klein beetje van hen. Het is hun opdracht om een Vijfde Colonne in de andere landen te organiseren en als verbindingsofficier op te treden tussen het land in kwestie en Duitsland. Wij weten, dat N een man is. M is een vrouw. Alles wat we verder van hen weten, is, dat deze twee Hitlers meest vertrouwde agenten zijn en dat in een code-boodschap die we in het begin van de oorlog hebben kunnen ontcijferen, deze zin voorkwam: Bevelen N of M aan voor Engeland. Blanco volmacht —"

(Wordt vervolgd)

Arubaans Commentaar

De schutting is te hoog

Daar waren twee
koningkinderen,
die hadden malkander zo lief
Zij konden bijeen niet komen . . .
Het hek, dat was te hoog!

Oranjestad. — De welvaart- en dollarbrengende oliemaatschappij en het volk van Aruba zijn als de koningskinderen, die niet buiten elkaar kunnen en „malkander zo lief hebben", zonder echter (tot dusver) bijeen te kunnen komen.

„De olie" heeft véél, heel veel gedaan om de liefde van het Arubaanse volk te winnen: Met milde en koninklijke gebaren werd steeds weer belangstelling getoond voor het welzijn van de gemeenschap. Nimmer doet men vergeefs een beroep op de olie om financiële steun. Veel, heel veel is er gedaan en toch is het „too little, but not to late".

De ijzeren omheining van de Colony is blijven bestaan, ondanks de afschaffing van het woord „Colony", dat juist in Amerikaanse oren zo'n slechte klank heeft. Maar een naamsverandering brengt geen wezenlijke wijziging in een toestand.

Het hek is nog altijd te hoog. Hoe bepaalde lokale krachten ook in de smaak mogen vallen, hoe voortreffelijk zij voldoen en welke promoties zij ook maken, het hek blijft voor hen gesloten. In sociaal opzicht blijven zij tweede-rangs oliebburgers".

Wij geloven dat de oliedirekties hier een verkeerde houding aannemen. Het kwaad dat het hek doet, kan niet worden weggenomen, door welke royale gift en warme belangstelling voor het eiland ook.

Het andere zeer, dat nog altijd bestaat, dat van de ongelijke salariëring is niet zó stuitend, als het sociale verschil, de discriminatie, die door het hek rond de Colony wordt gehandhaafd.

Het is een eis van recht en redelijkheid, dat wie de leidende functies vervullen ook in sociaal opzicht gelijk worden gesteld en het voorrecht krijgen, desgewenst in de colony te wonen, zoals Amekaanse collegae in de fabriek en op kantoor.

Wat dit betreft geeft de Shell reeds jarenlang het goede voorbeeld. Een voorbeeld dat aantoont, dat men zonder enige wrijving en [illegible] het hek kan [illegible]

Pas bij een werkelijke en volledige gelijkstelling zullen de koningskinderen elkaar vinden. En waar mensen elkaar vinden is altijd zegen en rijke vrucht te verwachten.

Concertzaal nagenoeg uitverkocht

Oranjestad. — De zaal van het Cultureel Centrum waar maandag 13 juli het concert wordt gegeven door het 108 tellende Washington Symphony Orchestra is nagenoeg uitverkocht. Gisteravond waren er nog een goede tiental plaatsen beschikbaar. In de zaal zullen tal van stoelen worden bijgeplaatst. Intussen gaan er tal van stemmen op, dat het eigenlijk zonde is, dat een zo bekend en groot orkest slechts voor een vijfhonderdtal mensen zal optreden. Telegrafisch is gisteren door de Amerikaanse consul een poging gedaan om nog een tweede concert te arrangeren, dat dan in het stadion zou worden gegeven. Het is te hopen dat dit zal lukken. Er is een podium beschikbaar, zodat de kosten van een dergelijk concert niet hoog behoeven te zi'n. In Amerika zelf gebeurt het herhaaldelijk dat het orkest in de open lucht optreedt. Men komt daar dan van heinde en verre om het orkest te horen.

Wel wordt het concert door alle drie Arubaanse radiostations uitgezonden, maar dan nog blijft het te hopen dat heel Aruba getuige kan zijn van dit optreden. Dit zou slechts in het stadion mogelijk zijn.

Doelpuntenregen levert JONG ARUBA klinkende OVERWINNING op

Oranjestad. — De eerste ronde van de voetbalkompetitie in de hoofdklasse eindigde gisteren met een klinkende overwinning voor Jong Aruba, dat het team van San Nicolas Jrs. met een 8—1 nederlaag naar huis zond.

De wedstrijd in hoog tempo, met aanvallen over en weer. Na zeven minuten komt het eerste doelpunt voor Jong Aruba. Dit ontstaat uit een mooie voorzet van Antero Giel, welke door de aanstormende Cecilio Perez tot een doelpunt wordt verwerkt.

Nog geen twee minuten later neemt San Nicolas wraak. Na een fraai vleugelspel schiet Juancho Kock in (1—1).

In de veertiende minuut laat rechtsbuiten Vicente Rosa een fraai staaltje van voetbal zien door uit een zeer moeilijke positie precies in de linkerbovenhoek te schieten. Het is dan 2—1 voor Jong Aruba.

Direkt daarop gaan de jongens van de oliestad er weer van door, maar dit keer wordt een halt toegeroepen en mislukt de aanval. In de 32e minuut komen de Jong Arubanen weer opzetten en ontstaat een zeer gevaarlijke situatie, als een bal tegen de doelpaal gaat en terugschiet Urbano Perez kopt, maar weer gaat het leer tegen de doelpaal. De bal komt dan voor de voeten van Antero Giel, maar deze is nerveus geworden en schiet van vlakbij keihard naast.

Zo ontstaat er aan beide kanten meer gevaarlijke momenten, maar tot doelpunten komt het toch niet, totdat enkele minuten voor het einde van de eerste helft een aanval van Jong Aruba wel lukt. Men komt over links aanzetten en Urbano Perez grijpt dan de geboden kans en kopt de bal in voor het derde doelpunt van Jong Aruba. Dit rust komt dan met een 3—1 voorsprong.

Ook na hervatting blijft het spelbeeld levendig. Aan beide kanten worden aanvallen ondernomen. In de 13e minuut komt de bal voor het doel van Jong Aruba. Een fout van een der backs doet de bal hoog de lucht inschieten en voor het doel terecht komen. Coty Lopez van San Nicolas Jrs. weet juist voor de keeper de bal te bereiken en kopt dan netjes in (3—2 voor Jong Aruba).

Twee minuten later is het dan weer de beurt aan Jong Aruba. Cicilio Farro scoort van dichtbij uit een mooie voorzet van Bibi Perez (4—2).

Men heeft dan kennelijk de smaak te pakken. Enkele minuten later gaan de Jong Arubanen er opnieuw van door en schiet Urbano Perez een bal, die van de vleugel tot voor het doel wordt gebracht en brengt zo doende de stand op 5—2 voor Jong Aruba.

San Nicolas geeft het echter niet op. Men komt weer opzetten en uit een voorzet van links weet Juancho Kock de stand op 5—3 te brengen.

De wedstrijd blijft interessant. Het spel golft op en neer met pittige aanvallen aan beide zijden. Achtereenvolgens scoren dan Vicente Perez (6—3), Cicilio Farro (7—3), Juancho Kock (7—4) en nogmaals Cicilio Farro (8—4).

Zo komt dan het einde van deze wedstrijd, welke de eerste kompetitieronde besloot en tevens de wedstrijd werd met de meeste doelpunten.

De stand in de hoofdklasse van de kompetitie is thans:

R.C.A.	8 punten
Dakota	6 punten
Aruba Jrs	6 punten
San Nicolas Jrs	4 punten
Jong Aruba	4 punten
Estrella	2 punten

Vijf rechtstreekse Santa's

[illegible] Oranjestad. — Van de Eman Tra[illegible] van de Grace Line, vernemen wij, dat de komende vijf afvaarten van de „Santa Paula" rechtstreekse diensten brengen tussen New York en Aruba. Dit is goed nieuws, omdat het zaken doen betekent voor Aruba's onvolprezen winkelcentrum.

Record lading olie verscheept

Oranjestad. — Aan boord van het tankschip „World Beauty" werd dezer dagen een rekord lading aan olie verscheept. Bij 41.000 ton fuel-olie werd in San Nicolas door het schip aan boord genomen en dat was, wat het gewicht betreft, een nieuw Lagorekord. Drie dagen eerder had de „Trinity Navigator" 40.000 ton meegenomen, hetgeen tot toen een rekord betekende.

In twee dagen tijd werd 40.775,6 ton fuel-olie aan boord genomen plus nog eens 1915.15 ton aan bunkers. In totaal werd er wat de omvang betreft, geladen 266.039 vaten. Overigens is dat laatste geen rekord. Dat werd gevestigd door het schip, de „Hans Isbrandtsen", die in mei van dit jaar 271.456 vaten aan boord nam met jet brandstof. Dat was een gewicht van 32.353,9 ton.

De „World Beauty", een Liberiaanse tanker van 46.362 ton doodgewicht, vertrok van San Nicolas naar Amuay om daar.... meer lading in te nemen. Met 3587.03 ton, die daar nog werd geladen, vertrok zij naar Lands End in Engeland. De „World Beauty" verliet de haven van San Nicolas met een diepgang van 36 voet en na Amuay stak ze 38 voet.

Nieuwe luchtlijnen naar ARUBA?

Oranjestad. — Tijdens een persdiner, dat gisteravond in het Aruba Caribbean hotel werd gegeven en waarop wij meer uitvoerig in een volgende editie terug komen werd door de heer Ethier, verkoops-manager van Condado Hotels meegedeeld, dat hij pas is teruggekeerd van een reis door geheel Zuid Amerika. Men toonde daar overal zeer grote belangstelling voor het hotel en het bleek de heer Ethier, dat de naam Aruba dank zij de public relations campagnes van Condado reeds tot in de verste uithoeken van Zuid Amerika is doorgedrongen.

Vooral in Brazilië was men enthousiast en, aldus vertelde de heer Ethier: U zult straks Uw ogen niet kunnen geloven als U ziet welke resultaten het voorbereidend werk heeft gehad.

Grote bladen publiceren reeds lange artikelenreeksen over Aruba en luchtvaartmaatschappijen zijn zeer aktief geïnteresseerd om diensten te openen op Aruba.

Ook Gedeputeerde Henriquez, die bij het diner aanzat, liet doorschemeren, dat de kans dat er een uitbreiding komt van het aantal luchtvaartmaatschappi'en, dat Aruba in haar netten opneemt, zeer groot is.

VARIA VENEZOLANA

Vier Colombianen in uniformen gekleed, beroofden een Venezolaanse plantage in Santa Cruz del Zulia, aan de Colombiaanse grens. De eigenaar, misleid door de legeruniformen, ontving zijn gasten vriendelijk en toen was het: „Je geld of je leven"! Het zal de dieven intussen niet glad zitten, wat een hunner liet een identificatiekaart achter. De Colombiaanse politie is nu gewaarschuwd. De buit was 500.000 Bolivar. ● Twee Venezolaanse vertegenwoordiger gingen verleden week naar Washington ter versterking van de stad, welke daar aan het onderhandelen is om het handelsverdrag dat tussen de twee landen bestaat te herzien. De Venezolanen hebben aangedrongen op spoed bij de onderhandelingen. De herziening houdt verband onder meer met een clausule in de vorige overeenkomst, waardoor het Venezuela onmogelijk is de invoerrechten en onbepaalde artikelen te verhogen. ● De olieprodukt verleden week was 2.890.744 vaten per dag, dat was 183.789 vaten meer dan de week te voren. ● Er is een nieuwe bron ontdekt in de staat Monagas. De eerste bron levert 1465 vaten per dag. Zij steekt 12.000 voet diep. ● Een driehoekshandelsovereenkomst voor een leverantie van 1 millioen dollar olie werd gesloten door Venezuela met Uruguay en Joegoslavie. Venezuela levert olie aan Uruguay, daar wordt het geraffineerd en doorverkocht naar Joegoslavie en dit laatste land levert op haar beurt aan Venezuela stalen buizen. ● Aramaco schat dat Saudi Arabia een bewezen reserve aan olie heeft van 36.7 millioen vaten. Venezuela heeft een reserve van 17.2 millioen. ● Koffieplanters in Venezuela ontvingen dit jaar tot dusver 2.6 millioen bolivar subsidie. Tussen juni en september zal slechts een hoeveelheid van 87.307 balen elk van 60 kg worden geexporteerd. Dit in overeenstemming met de gemaakte afspraken met andere zuid-amerikaanse koffieproducenten. ● Op de Beurs van Caracas werden vorige week 138.471 aandelen verhandeld met een totale waarde van 1.03 millioen bolivar. De week tevoren waren het 57.700 aandelen met een waarde van 1.4 millioen bolivar. Op de Beurs van Miranda werden 138.000 aandelen verhandeld met een waarde van 1.4 millioen bolivar.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 28 juni werd geboren: Gildinha Migdalia, dochter van de heer en mevrouw O. L. D. Rodriguez-Werleman — Brazíliestraat 3.

Op 29 juni Stella Bernadetta, dochter van de heer en mevrouw L. B. Pontilius-Britten — Turibana 61.

Op 3 juli Arnolda Heliodora, dochter van de heer en mevrouw R. R. Delle-Barbolina — Madiki 28, Desirée Dorothy, dochter van de heer en mevrouw J. W. Carter-Marlin — Stuyvesantstraat 38.

Op 5 juli Cirila Trifma, dochter van de heer en mevrouw E. Kock-Loefstop — Pavilla 12.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag 8 juli 1959.

Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur: „The law and Jake Wade". Robert Taylor, Richard Widmark 18 j.
Rialto, 8.00 uur: „Tu hijo debe nacer". (Spaans) Marga Lopez, Carlos Baena. 18 jaar.
Principal, 8.00 uur: „Thundering Jets". Rex Reason, Audrey Dalton Alle leeftijden.
Aurora, 7.30 uur: „Prairie pioneers". Robert Livingston, Bob Steele Alle leeftijden.
Savaneta, 7.30 uur: „Pickup Alley". Victor Mature, Anita Ekberg 18 jaar.

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad - Botica del Pueblo. Tel. 1253.
San Nicolas - Botica Central. Tel. 5119.

JEUGDCENTRALE LA SALLE.

Woensdag 8 juli 1959:

Brazil: 4 uur training St. Michaelboys Volleyball. 5 uur training voetbal.
Club Noord: 5 uur Voetbaltraining Senioren en Junioren. 1.30 uur Volleyball Junioren. 7 uur toneelrepetitie. 7-9 uur Club open. 8 Volleyballtraining.
Dakota: Tafeltenniscompetitie. .
Don Bosco, (San Nicolaas): 5-10 Club open. Training softball.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 5 uur Voetbaltraining Junioren. 7.30 uur Muziekles.
St. Jansknapen: 3.30 uur Bijeenkomst H. Gabriel groep. 3.30 uur Bijeenkomst St. Jozef groep. 5 uur Softballtraining.
Paradera: 5 uur Volleyballtraining.
Rapid (Savaneta): 5 uur Voetbaltraining.
Trupialen: 12 uur Zangles Junioren.

Donderdag 9 juli 1959:

Aruba Jeugdharmonie: 8 p.m. Repetitie.
Brazil: 5 p.m. Training Volleyball.
Club Noord: 7-9 p.m. Gewone clubavond.
7.30 p.m. Gymnastiek o.l.v. E. v.d. Biezen.
Don Bosco (San Nicolaas): 5-10 p.m. Club open. Training Volleyball.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 5 p.m. Voetbaltraining Hoofdklasse en Reserve. 7 p.m. Dominotraining voor de groten.
Rapid (Savaneta): 5 p.m. Volleyball B-klasse. 7.30 p.m. Volleyball dames.

Elly Weller en Thelma Bondam op BONAIRE

Onder auspiciën van het Cultureel Centrum Bonaire traden zaterdagavond 4 juli 1959 de voordrachtskunstenaresse Elly Weller en de pianiste Thelma Bondam- van Breemen op in de Pasanggrahan te Bonaire.

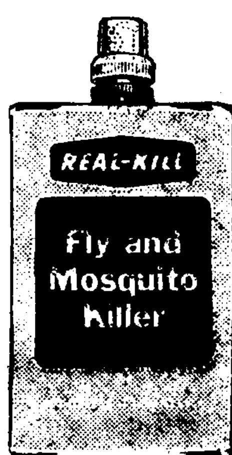
Vóór de pauze werd de Beatrijs van Boutens voorgedragen begeleid met de muziek van Voormolen. Hierbij toonde Elly Weller zich een voordrachtskunstenaresse met groot dramatisch vermogen; haar aanduiding van de sfeer van de wisselende scenes in het gedicht was dermate beeldend dat de pianiste haar begeleiding met de uiterste zorg moest spelen om deze sfeer even gespannen te houden als de declamatrice haar had geschapen. Thelma Bondam was zich deze taak blijkbaar zeer wel bewust en speelde de muziek in volkomen harmonie met Elly Weller.

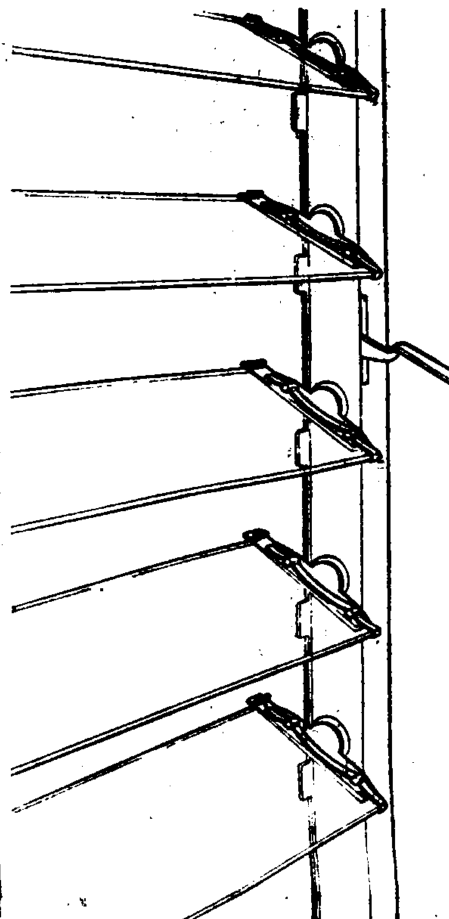
Het luchtige gedeelte na de pauze bestond uit enige stukjes van Godfried Bomans, Simon Carmiggelt en een fragement uit het „Wilhelmus" van Leonard Huizinga. In de komische gedeelten toonde Elly Weller een voorkeur voor de bredere schrijfwijze van Bomans, die de voordrachts-kunstenaresse meer gelegenheid geeft eens breed uit te spelen.

Desalniettemin bevredigden de schetsen van Carmiggelt meer.

De voorzitter van het C.C.B., de heer J. H. M. Verhoeven vertolkte de dank van alle aanwezigen, die blijkens hun reacties gedurende de avond het geboden bijzonder hadden gewaardeerd. Het was voor de optredenden en de organisatoren enigszins teleurstellend, dat het aantal aanwezigen — w.o. de Gezaghebber van Bonaire — vrij klein was.

De afwezigen hadden zoals gebruikelijk ongelijk.

OPGAVE verkeersongevallen JUNI 1959

Opgave verkeersongevallen Curaçao over de maand juni 1959.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 3 (3); niet dodelijk 33 (33).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 197 (207).

Aantal gemelde verkeersongevallen 233 (243).

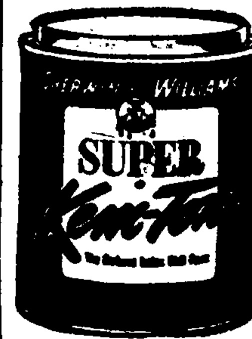
De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 5 (3); zwaar gewonen 15 (9); licht gewonden 32 (29).

Totaal bedrag der geschatte directe materiële schade *f* 84.360,— (*f* 82.800,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

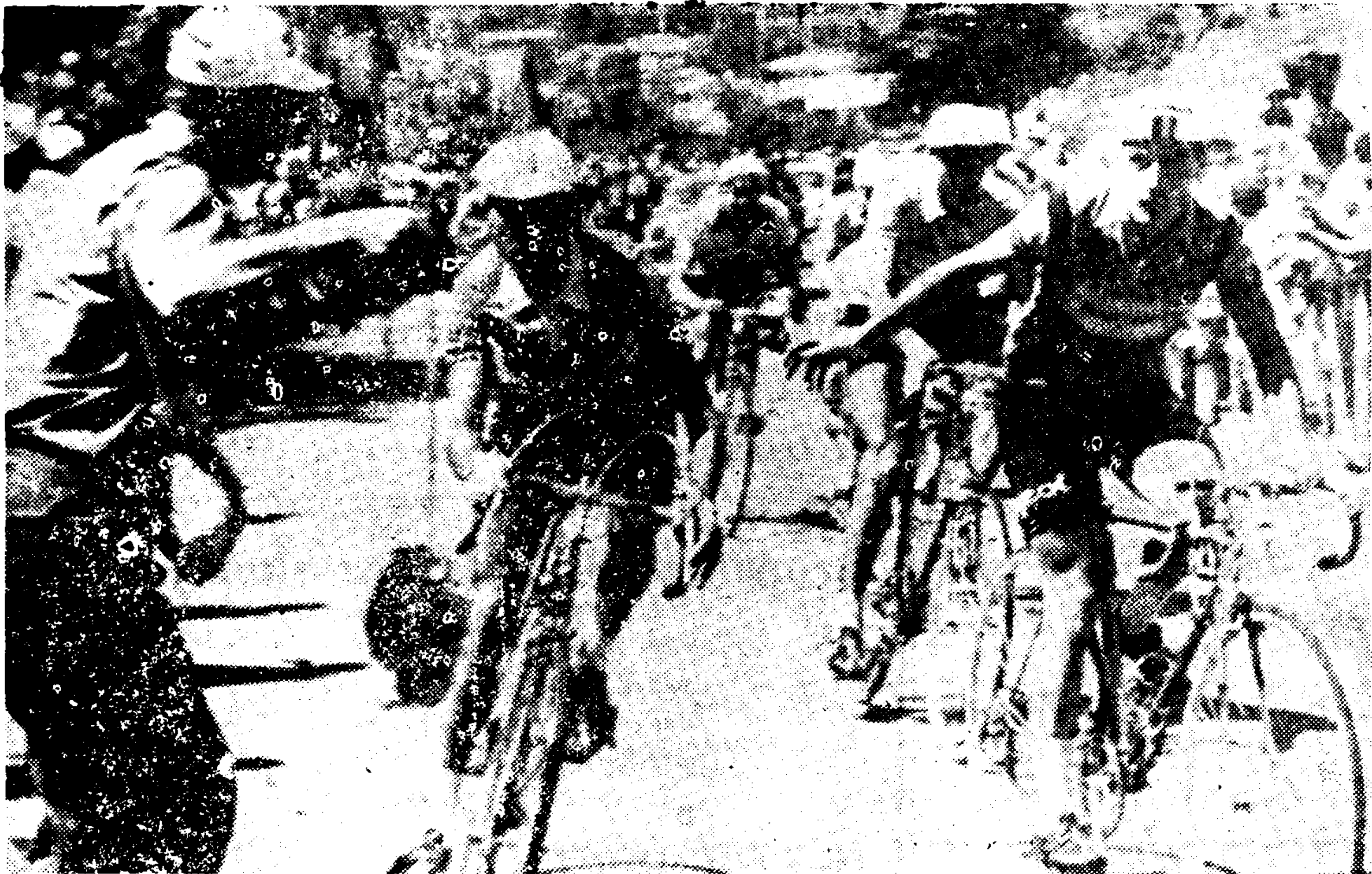

Engels Koninklijke Paar in CHICAGO

Koningin Elizabeth en Prins Philip hebben maandag Chicago bezocht. Duizenden Amerikanen stonden aan de oevers van het Michigan meer om de koninklijke gasten aan boord van de „Brittannia" te juichen.

21 schoten weerklonken en de scheepsfluiten loeiden toen de koningin en de prins aan wal stapten. Zeven gouverneurs van Staten in de midden-westen en veertig burgemeesters en andere belangrijke functionarissen waren voor de begroeting aanwezig. Ongeveer een miljoen mensen stonden lands de Michigan Boulevard, een van de belangrijkste verkeerswegen van Chicago, toen de koninklijke gasten in een open auto vertrokken voor een bezoek aan de internationale jaarbeurs.

Arbeiders in de Italiaanse Spaghetti-industrie zijn een dag in staking gegaan nadat besprekingen over een nieuw arbeidscontract geen resultaat hadden opgeleverd.

De Tour de France. Martin van den Borgh mist zijn ravitaillering, terwijl Adriaenssens, iets afremmend, zijn etenszakje nog tracht te bereiken.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

NELUX-ploeg in twaafde etappe door pech achtervolgd

GAUL op de tiende plaats in algemeen klassement

De Neluxploeg werd in de twaalfde etappe van de ronde Frankrijk, St. Gaudens-Albi (184 km) door Pech achtervolgd. In de laatste 20 km raakten niet minder dan zes van de tien renners, te weten Ernzer, Bolzan, Piet van Est, Piet de Jongh, Martin van den Borgh en Gerrit Voorting, door lekke banden achterop. De eerste vijf wisten het verlies op het Peloton te beperken tot ruim een minuut, maar Gerrit Voorting moest bijna vijf minuten prijsgeven.

Overigens gebeurde er niet veel bijzondere in deze rit. Een meer dan 100 km lange ontsnapping van de regionalen Busto en Lebuhotel was het enige vermeldenswaardige, maar een grotere voorsprong dan drie minuten heeft dit tweetal niet gehad.

Vijftien km voor de finish gaven Busto en Lebuhotel het op. Op dat moment sprongen twee andere renners weg, namelijk de Zwitser **Graf en de drager van de gele trui** Vermeulen. Met een voorsprong van 56 seconden arriveerde dti duo in Albi, waar Graf zonder moeite de sprint won. Elliott van de internationale ploeg finishte als derde en tien seconden na hem volgde een Peloton van 85 renners met alle favorieten. De premie voor de strijdlustigste renner ging ditmaal naar de Franse regionaal Busto.

Lebuhotel werd uitgeroepen tot de ongelukkigste renner van de twaalfde rit.

De uitslag van deze etappe was:

1. Graf (Zwits Dld) 4.25.6 (met bonificatie 4.24.36)
2. Vermeulin (Parijs-Noord-Oost) Z T (met bonificatie 4.25.06)
3. Elliott (Int ploeg) 4.26.22
4. Darrigade (Fr) 4.26.32
5. Sabbadini (West-Zuid-West) Z T
6. Groussard (West-Zuid-West) Z T
7. Plattner (Zwits Dld) Z T
8. Buysse (Belgie) Z T
9. Van Aerde (Belgie) Z T
10. *Ex Aequo een Peloton van 85 renners in dezelfde tijd als Darrigade 4.26.32.*

Hierin bevonden zich van de Nederlands- Luxemburgse ploeg, Gaul, Damen, Kool en Kersten.

96. Een groepje met Bolzan (Nelux), Ernzer (Nelux), Van den Borgh (Nelux), De Jongh (Nelux) en Van Est (Nelux) 4.27.56.
104. Voorting 4.31.17.

Het algemeen klassement na de twaalfde etappe luidt:

1. Vermeulin (Parijs-Noord-Oost) 63.00.34
2. Desmet (Belgie) 63 03.17
3. Hoevenaers (Belgie) 63.04.22
4. Saint (West-Zuid-West) 63.11.48
5. Anglade (Centraal-Zuid-Frankrijk) 63.12.57
6. Mahe (West-Zuid-West) 63.13.24
7. Riviere (Fr) 63.14.13
8. Baldini (Iit) 63.15.04
9. Bahamontes (Sp) 63.15.18
10. *G a u l (Nelux) 63.15.25.*

Ondanks falen van ELROY FACE wint NATIONAL LEAGUE met 5 - 4

Een aktievolle en sensationele achtste iining, waarin door beide clubs samen vijf runs werd gescoord, gaf de „stars" van de National League een 5-4 overwinning op die van de American League in de 26e All Star Baseball game, die gisteren in Forbes Field te Pittsburgh werd gehouden.

Het was een zeer spannende wedstrijd, die gedurend de eerste zes innings zich tot een waar pitchers-duel ontwikkelde.

Don Drysdale, de 22-jarige Dodger „right-hander" startte voor de Nationals en pitchte drie „perfect" innings. Na hem was het Lew Burdette, die drie innings opwierp. Hij gaf één run op (een homerun aan Al Kaline) en vier hits. De stand was na de zesde inning 1-1, daar Ed Matthews in de eerste inning een homer geslagen had van de hand van starter Early Wynn, die ook drie innings opwierp en in de 4de inning door Ryne Duren werd vervangen. De „Yankee — fire-baller" gaf slechts één single op aan Hank Aaron en stond geen runs toe.

In de zevende inning nam Jim Bunning plaats op de werpplaat. Hij werd begroet door Ernie Banks met en „double", waarna de National Leagers twee runs scoorden, waardoor de stand op 3-1 werd gebracht. In de achtste inning barstte het tumult los. De batters van de American League overrompelen Elroy Face, die in de zevende inning was ingevallen. Na twee outs sloeg Nellie Fox een hit, kreeg Harvey Kuenn een walk en bracht Vic Power de stand op 3-2 door een single. Pinch-hitter Ted Williams ontving een „base on balls", waarna de honken bezet waren. Gus Triandos bezorgde American League een 4-3 voorsprong door een „double". Dit was het einde van Elroy Face. Johnny Antonelli werd toen binnengebracht. Voor de tweede maal in deze inning raakten de honken bezet toen Antonelli aan Roy Sievers een „walk" opgaf. Het gelukte de Giant-lefthander echter Sherm Lollar „out" te maken. In de tweede helft van de achtste inning bracht Casey Stengel zijn „ace" Whitly Ford binnen de lijnen. De National Leagers bleken echtrer geen respekt voor hem te hebben, want Ken Boyer en Hank Aaron sloegen hits, die de gelijkmaker (4-4) binnenbrachten, waarna Willy Mays volgde met een „triple", dien in het centerfield geslagen. Hank Aaron scoorde en de stand was: 5-4. Wel wist Bud Daley, die Ford kwam aflossen het vuur te doven, doch het kwaad was reeds gesticht.

In de negende inning probeerde de American League nog gelijk te maken, doch Don Elston gaf hen er de kans niet toe.

De winnende pitcher was Johnny Antonelli, de verlieser Whitey Ford.

Laatste Tournieuws

Henri Anglade (centre-midi) heeft de dertiende étappe van de Ronde van Frankrijk van Albi naar Aurillac (219 km.) gewonnen. De Belg Hoevenaers verkreeg de gele trui.

SITHOC met 51 — 27 de meerdere van DRAGONS

Gisteravond werd de basketballkompetitie op het J. P. F.-Sportveld voortgezet. Bij de dames won Dragons bij default van Silver Stars.

De herenwedstrijd werd gewonnen door Sithoc, die Dragons met 51-27 overklaste. Bij halftime was de stand 30-6 voor Sithoc!

Topscorers waren Macharius van Sithoc met 32 punten en Valies van Dragons met 6 punten.

Komen naar de Antillen

Onderstaand volgt de passagierslijst van het ms. „Oranje Nassau" dat o.o.v. 18 juli a.s. te Curaçao wordt verwacht:

Passagiers met bestemming Curaçao:

Hr en Mevr T. P. J. van der Knaap-Meyer; Ltz C. F. J. Heitz, echtgenote en 2 kinderen; Hr en Mevr J. Kraayeveld-Dorsch en 3 kinderen; Hr en Mevr W. Saladin-Damoen; Mevr G. Dortmundt-Steenhorst en 2 kinderen; Mevr R. Iuyox-Sienders; Mevr G. Coolen-Hogendoorn en 4 kinderen; Mevr R. M. Hardeman; Mevr G. A. v.d. Berg-Scherpenisse en 3 kinderen; Mej O. G. Alleyne; Hr en Mevr C. de Niet-Groos; Hr en Mevr C. Mostert-Noorlander en 2 kinderen; Sgt J. de Koster en echtgenote; Hr C. Molenaar; Hr C. Verger; Hr H. Saly; Hr en Mevr P. L. Duyvestijn-Essing; Hr J. Kersbergen; Hr A. J. van Dijk en 7 man Kon. Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:

Mevr F. van Shouwen-Pounds en 2 kinderen; Mevr H. J. M. Aben-Kandelaars en dochtertje; Mej N. M. v.d. Linden; Hr en Mevr N. Jaarsma en 2 kinderen; Hr. L. D. Tujeehut en Sgt J. J. van den Berg en echtgenote.

Tenniskampioenschappen N.A.L.T.B. 1959

De afgelopen dagen werden de door de N.A.L.T.B. vastgestelde wedstrijden om de Curaçaose kampioenstitel voortgezet, zonder dat er zich noemenswaardige verrassingen voordeden.

Van Gulick overwon Calvo met 6-1, 1-6, 6-1 en Noordermeer maakte korte metten met de Groot door laatstgenoemde met 6-2, 6-0 te verslaan. De Palm had het al heel gemakkelijk, aangezien zijn tegenstander niet kwam opdagen, waardoor de Palm bij default winnaar werd.

Easton speelde tegen Claessens een goede wedstrijd en won verdiend met 6-4; 6-2, terwijl Hernandez liet zien, dat hij niet voor niets junioren-kampioen was geworden in het voorgaande jaar. Broer kreeg geen kans en verloor met 0-6, 1-6.

Leander verkeert dit jaar in goede vorm, hetgeen Broeren aan de lijve ondervond. In een van beide zijden goed gespeelde wedstrijd ging de overwinning naar Leander met de cijfers 6-3, 2-6, 6-2.

Pauletta rekende snel af met Henrij Maduro (6-3, 6-0), terwijl v.d. Brugge tegen Nix alleen in de eerste set tegenstand van betekenis ondervond. De eerste set eindigde met 7-5 in het voordeel van v.d. Brugge, terwijl hij de tweede set met 6-0 overtuigend won.

Baden, pas weer op Curaçao teruggekeerd, verloor tegen de verwachting van Bakker met 5-7, 3-6, terwijl de Pool zich in de volgende ronde plaatste door Abrahams met 6-3, 4-6, 6-2 te verslaan, hetgeen zeker een goede prestatie genoemd kan worden.

Ook in de dames afdeling werd een aanvang gemaakt met de wedstrijden. In verband met de slechte toestand van de banen op Mundo Nobo worden de dames enkelspelen op de C.S.C.-banen gespeeld. Mej. Flores verloor vrij onverwachts van Mej. Goossens in drie sets met de cijfers 3-6, 6-3, 3-6, terwijl Mej. Capriles in de eerste set tegen Mevr. Kooyman duidelijk de sterkste was (6-2). In de tweede set vlotte het bij Mevr. Kooyman beter en het leek er op, dat zij de tweede set zou gaan winnen.

Toen zij echter een verdiende 5-1 voorsprong had genomen, keerden de kansen, en Mej. Capriles zag kans om de geheie achterstand te nivelleren. Bij de stand 5-5 werd het nog een langdurig gevecht, maar uiteindelijk zegevierde Mej. Capriles toch met de uitzonderlijk hoge score van 11-9.

Hedenmiddag en ook de komende dagen worden de wedstrijden voortgezet, zowel op Mundo Nobo, C.S.C. als op de Asiento-banen.

(Herplaatsing wegens misstelling)

Ingezonden stukken

Ingezonden stukken, bestemd voor publikatie in ons blad, moeten worden gericht aan de hoofdredaktie.

Er worden geen ingezonden stukken aanvaard en opgenomen zonder dat de hoofdredaktie bekend is met de schrijver (schrijfster) ervan.

Op het verzoek een ingezonden stuk te plaatsen onder pseudoniem of slechts getekend met initialen kan in principe slechts worden ingegaan indien zulk een verzoek met redenen is omkleed. Wanneer de hoofdredaktie zich niet met vorenbedoelde redenen kan verenigen zal contact worden opgenomen met de inzender (inzendster) alvorens zal worden besloten al dan niet tot publikatie over te gaan.

„Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie" houdt niet in, dat ingezonden stukken steeds zonder meer zullen worden opgenomen. De redaktie behoudt het recht correcties aan te brengen, welke niet de kern van het ingezonden stuk raken. Wanneer het vanwege de hoofdredaktie nodig wordt geoordeeld dat ook ten aanzien van de eigenlijke inhoud van het ingezonden stuk wijzigingen zouden moeten worden aangebracht, zal zij met de inzender (inzendster) in overleg treden.

Hedenavond zal ter gelegenheid van het zilveren feest van Don Bosco een toneelavond aangeboden worden. Opgevoerd zal worden „EURYDICE". Bovenstaande foto werd genomen tijdens de generale repetitie en laat Trix Vermeulen als Eurydice en Johan de Vries als Orpheus zien.

(Foto Fisher)

Mr. G. PH. HELDERS Lid van Raad van State

Bij koninklijke besluit is met ingang van 1 agustus 1959 benoemd tot lid van de raad van State mr G. Ph. Helders, oud-minister van zaken overzee te 's-Gravenhage. Deze benoeming is geschied in de vacature ontstaan door het aan drs J. W. de Pous in verband met zijn benoeming tot minister van economische zaken verleend eervol ontslag.

GESLAAGD

Alhier werd bericht ontvangen, dat Alberto Badaracco, zoon van de heer Bob Badaracco, met goed gevolg het eindexamen aflegde aan de academie voor beeldende kunsten te Den Haag. Bob Badaracco slaagde niet alleen cum laude, doch volbracht de opleiding, die normaal 5 jaar duurt, in vier jaar. Hiervoor mocht hij de Essoprijs in ontvangst nemen. Onze gelukwensen aan Bob en zijn familie met het zeer fraaie resultaat.

Twee personen zijn gewond bij een brand in de Gasfabriek en aangrenzende flats in Palermo. De brand ontstond toen een tankwagen botste etgen het hek van de Gasfabriek waardoor een deel van het vloeibaar gas ontsnapte.

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv.

Op vrijdag, de 10e juli 1959, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no 6 alhier worden overgegaan tot de openbare verkoop der bij proces-verbaal van ondergetekende van de 17e juni 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen, t.w.:

een zitkamerstel best. uit 1 bank, 4 fauteuils en een tafel (mahoniehut), een radiotoestel merk „Philips" (conbinatie), 1 hanglamp met 3 vleugels, een hanglamp 2 siertafeltjes, vier schilderijen, een toilettafel, een klerenkast (bruin gelakt) een kastje, een ijskast „General Electric", een eetkamerstel bestaande uit een tafel met vier stoelen (licht bruin), een glazenkast met inhoud porcelijn, een buffet, twee arm stoelen, 1 spiegel (driehoek), een lichtkleurig klerenkast, een toilettafel, een klerenkast met spiegel.

Deze goederen zijn te bezichtigen aldaar aan de Gosieweg nr. 140 van 9 uur v.m. tot 6 uur n.m. en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO.

Uitslag loterij

Het winnende lot van de loterij van het St. Theresia-College viel op no. 161. De winnaar kan het kleedje afhalen op het St. Theresia College te Groot Kwartier.

AGENDA

Cinelandia 7.00 en 9.00:

„World wihout End". (Wereld zonder einde).
In het engels met spaanse tekst

Roxy 7.00 en 9.00:

Vereniging „Don Bosco": Toneelstuk „Eurydice".

West-End 7.00 en 9.00:

„Candida Vasquez en haar combo"
„Tonghest Gun in Tombstone".

Caribe 8.00.

„Tambores del Apaches". (Apache Drums).

Royal 8.00

„Polis Bergere".

J.P.F.:

Hedenavond 20.30 Canastadrive o.l.v. de Canasta afdeling.